

6/2009

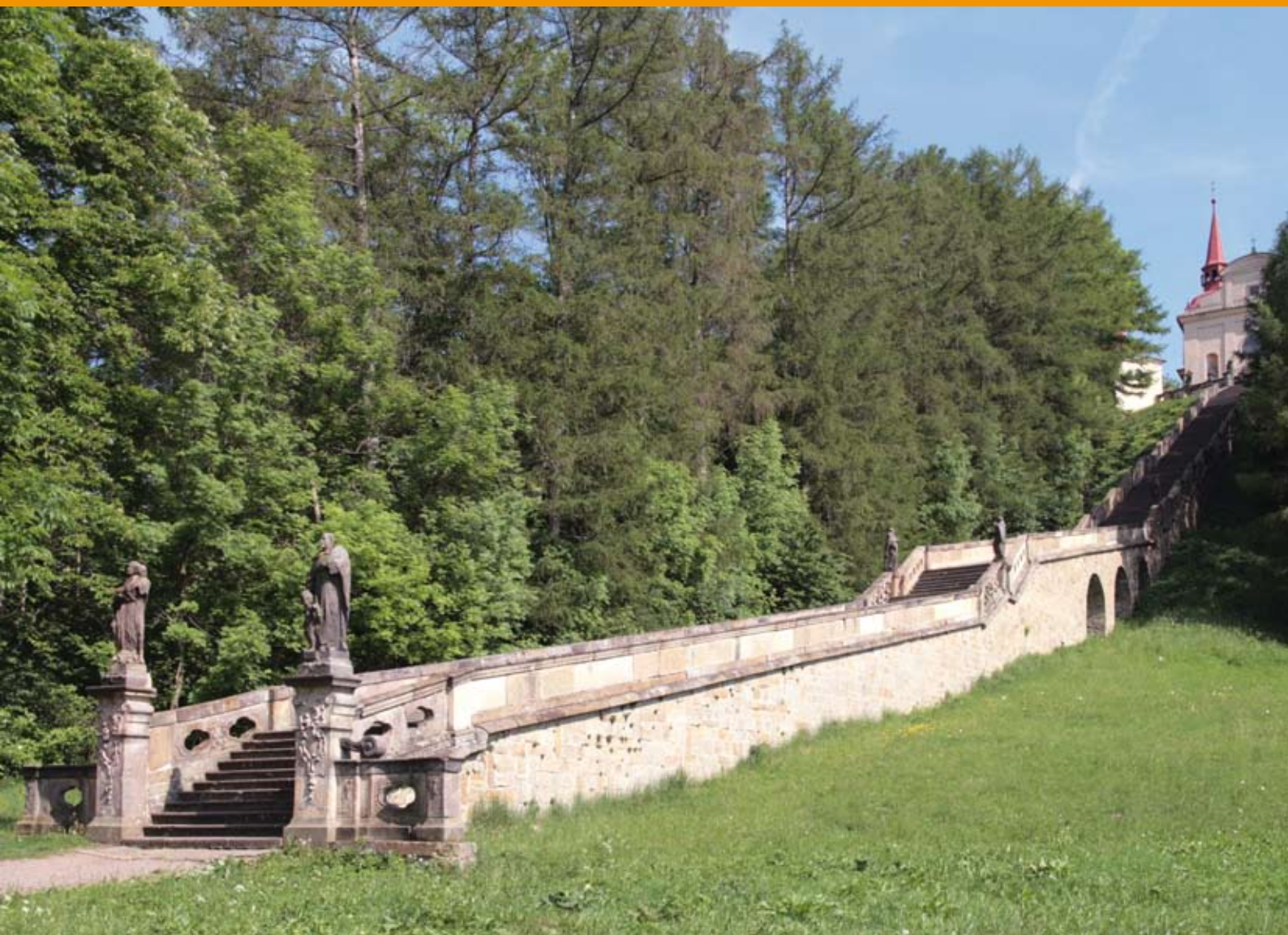
Ročník XIX

Červen 2009

Cena 20 Kč

IKD

Informace královéhradecké diecéze

List Římanům

Ministranti obsadili na víkend stříbrné město

Norbert Schmidt

Liturgický oděv v proměnách staletí

Štěstí vděčnosti

Na základě vzájemné důvěry

Den pro rodinu 2009

Ministranti obsadili na víkend stříbrné město

Ve dnech 24. - 26. dubna 2009 proběhlo v Kutné Hoře setkání ministrantů a ministrantek královéhradecké diecéze. Víkendového programu s mottem „Budeš-li hledat moudrost jako stříbro, dojdeš poznání Boha.“ (Př 2,4-5) se zúčastnilo přes 250 chlapců a děvčat.

V pátek po příjezdu a ubytování v Církevním gymnáziu sv. Voršily se ministranti sešli v sokolovně k zahajovacímu programu za účasti královéhradeckého biskupa Dominika Duky, OP. Večerní pásmo zahrnovalo hudební vystoupení místní scholy KuKaKa, vzájemné představování a scénické ztvárnění legendy o založení Kutné Hory.

Sobotní dopoledne patřilo etapové hře, při níž účastníci rozdělení do skupin postupně plnili úkoly na různých stanovištích ve městě. V roli středověkých horníků se snažili naplnit motto setkání o hledání stříbra, moudrosti a Boha. Odpoledne byl volitelný program od sportu, přes tvořivé dílny po prohlídky městských památek. V horkém počasí následovala mše svatá na zahradě voršilského kláštera. Po večeri se skupiny ministrantů opět

Ze mše svaté; foto: Antonín Forbelský

vydaly do města, kde se setkaly se zvláštními průvodci, kteří s nimi nově prožili příběh učedníků putujících do Emauz - ten vyvrcholil adorací v chrámu sv. Jakuba vedenou biskupem Josefem Kajnekem.

Neděle přinesla vyhodnocení setkání, balení na cestu a slavnou mši svatou v chrámu sv. Barbory, které předsedal opět biskup Josef Kajnek. Na jejím závěru dostali účastníci na památku repliku kutnohorského stříbrného groše.

Ministranti a ministrantky naplno prožili celý program, z mnoha světlých momentů lze vypíchnout prožití sobotní adorace. Kutnohořané byli ohromeni početným liturgickým průvodem, který působil v prostředí chrámu sv. Barbory a Jezuitské koleje majestátně. Na velmi dobře připraveném setkání se podílel především kutnohorský arciděkan P. Jan Uhlíř a tým mladých z farnosti i diecéze.

Vojtěch Macek

Páteční program v sokolovně; foto: Antonín Forbelský

Na ministranty čekala řada dovednostních soutěží, mezi ně patřilo i vytváření pomyslné monstrance z barevných papírů; foto: Antonín Forbelský

Obsah

TÉMA: Svatý Pavel - apoštol národů: List Římanům

Reportáž	2
Ministranti obsadili na víkend stříbrné město	
Rozhovor	4
Norbert Schmidt	
Stalo se	5
Zprávy z diecéze	
Téma	6
Svatý Pavel - apoštol národů: List Římanům	
Duchovní život	8
Matka nejčudnější	
Liturgický kalendář	
Seniorům	9
Představujeme farní seniorská společenství královéhradecké diecéze	
Farní společenství v České Třebové	
Školství	10
Nová podoba církevního školství v Hradci Králové	
To máme mládež	11
Život mládeže jilemnického vikariátu	
Papežská misijní díla	12
Cesty misijními klubky královéhradecké diecéze, Misijní klubko ve Vamberku	
Charitní listy	13
Ze života	17
Maminky oslavily svátek Kytíčkou v Pohádce	
Výročí zasvěcení farnosti	
Spring Fest podruhé	
Pro volné chvíle	18
Křížovka	
Svatý Pavel - apoštol národů	
Z biskupství	19
Diář biskupů	
Úmysly apoštolátu modlitby	
Dialog o změnách	
Nabídky a oznámení	22
Duchovní, kulturní, vzdělávací a jiné programy	
Literatura a média	24
Proglas	
Karmelitánské nakladatelství, Paulínky	
Kultura	25
Program TV Noe	
„Hudební kontrasty“	
Cesta Josefa Toufara	
Kultura a historie	26
Liturgický oděv v proměnách staletí: 6. Tridentský koncil a proměna bohoslužby	

Vydává: Biskupství královéhradecké, Velké náměstí 35, 500 01 Hradec Králové. **Redakce:** IKD, Velké náměstí 32, 500 03 Hradec Králové, telefon: 495 063 422, e-mail: ikd@diecezezhk.cz, www.diecezezhk.cz/ikd. **Šéfredaktor:** Mgr. Luděk Bárta, tel.: 737 215 332; **redakční rada:** P. ICLic. Karel Moravec, P. Mgr. Zdeněk Skalický, Ing. Mgr. Marie Zimmermannová, Ing. Hana Demlová, Mgr. Jaroslava Kopecká, Mgr. Bronislava Halbrštátová, Mgr. Petr Polehla, Mgr. Ludmila Horácková, Jana Karasová. **Sazba a tisk:** JIPRINT Jihlava, tel. 567 304 720. **Evidenční číslo:** MK ČR E 10261. **Měsíčník. Cena:** 20 Kč. **Roční předplatné:** 220 Kč. **Bankovní spojení:** Raiffeisenbank, a. s., Hradec Králové, č. ú. 1016004393/5500, var. symbol 551, specifickým symbolem je evidenční číslo čtenáře (viz adresní štítek). **Sazba** freeware písmem Lido Střešovické písmolijny. Toto číslo IKD vychází 25. 5. 2009. **Uzávěrka příštího čísla:** 5. 6. 2009, **vyjde** 22. 6. 2009 *Vychází s církevním schválením. Redakce si vyhrazuje právo na krácení dodaných textů.*

Vážení čtenáři,

v červnovém čísle si budete moci přečíst rozhovor s architektem Norbertem Schmidtem. Jeho tématem je především vztah křesťanství a moderního umění. V reportáži se podíváme za ministranty do Kutné Hory. Jejich každoroční setkání jsou stále populárnější a stávají se stabilní položkou v kalendáři diecézních akcí. Seriál o listech apoštola Pavla pokračuje rozbořením jeho listu Římanům. Vzhledem k důležitosti a hutnosti tohoto textu bude výklad rozdělen na dvě části. V tomto čísle se P. Tomáš Reschel bude věnovat první až osmé kapitole, v prázdninovém čísle pak těm zbývajícím. V pojednání o dějinách liturgického odívání postoupí jeho autor, P. Radek Martinek, do období přelomového Tridentského koncilu, který na dlouhá staletí určil ráz liturgie římskokatolické církve.

Na závěr se na Vás obracím s bohužel nepříjemnou záležitostí. Při kontrole evidence předplatitelů jsme zjistili, že řada farností i jednotlivců dosud nezaplatila předplatné časopisu na rok 2009. Rádi bychom tedy požádali ty, kteří dosud nezaplatili, aby tak učinili během měsíce června.

Za redakci

Luděk Bárta

Foto na titulní stránce:

Schodiště k poutnímu kostelu Panny Marie Bolestné na Homoli

Norbert Schmidt

Norbert Schmidt je architekt a redaktor teologické revue Salve, v současné době působí také jako vedoucí Centra teologie a umění při KTF UK v Praze. Rozhovor na téma vztahu moderního umění a křesťanství se docela příznačně odehrál v dubnový podvečer na Gočárově modernistickém schodišti u kostela Nanebevzetí Panny Marie v Hradci Králové.

Křesťanství bylo po dlouhá staletí velkou inspirací pro umělce. Někdy na přelomu 18. a 19. století se situace mění a velká část umění si náhle přestává s křesťanstvím rozumět. O moderním umění 20. století a současnosti to platí, zdá se, dvojnásob.

Na jednu stranu se může naříkat, že úlohu, kterou dříve ve světě umění hrály katedrály, přebírají jiné stavby jako divadla, muzea, nádraží, tovární haly či současná obchodní centra. Tento fenomén lze pozorovat, ale uvědomme si, že problém s uměním nemá jenom církev, ale má ho třeba i stát a to i jeho různé instituce jako armáda či školství. To, co se zdálo dříve přirozené, dneska funguje jednoduše jinak. Existuje spousta teorií, proč tento stav nastal. Někteří sociologové hovoří o teorii diferenciace, kdy se jednotlivé oblasti lidského života prostě vyvinuly do „soběstačných“ samostatných celků. To je neutrální popis situace, která má své kladné i záporné stránky.

Na druhou stranu se právě v poslední době ukazuje, že spiritualita a náboženství byly pro mnohé přední umělce 20. století důležitým, někdy dokonce klíčovým tématem. Tento aspekt se vědomě či nevědomě při reflexi umění minulého století vytěšňoval a teprve série výstav v posledních desetiletích toto zřetelně ukázala. Naposledy např. v ohromné výstavě *Traces du Sacré – Stopy posvátna*, kterou bylo možno spatřit v minulém roce v Centre Pompidou v Paříži.

Naštěstí vždy ve vztahu církve a umění existovaly silné výjimečné osobnosti a to včetně některých papežů – myslím především na Pavla VI. – , které neztratily smysl pro věc, a tak se katolická církev nikdy nestala církví ghetta ani v kulturní oblasti.

V určitém ohledu se církev vynálezům a fenoménům 19. století dokonale přizpůsobila. Mám na mysli masovou produkci prefabrikovaných kýčovitých sošek a svatých obrázků.

Náboženský kýč byl, je a bude. Není nutné toto úplně demonizovat. I „umění“, které není na výši své doby, může přenášet určité pozitivní impulsy. Mám například na svém pracovním stole perleťový plastový křížek, který mi došla na Svatou Horu koupit prababička, když jsem se narodil.

Problém ovšem je, když tento sladkobolný kýč převládne, když začne určovat vkus, či dokonce kulturně fungo-

vat jako to pravé křesťanské umění. Problém není v umění ale v nepravdivém přístupu ke světu. Kýč je podobně jako hereze zblázněná pravda. Kýč je poblázněná krása. Církev vždy kladla na člověka velké nároky a není důvod, proč by se toho měla vzdávat v umění a architektuře.

Můžete zmínit základní milníky vztahu církve a moderního umění v průběhu 20. století?

Podle mého názoru je klíčové působení čtyř kněží, kteří - každý ve své době - zprostředkovávali čilý kontakt mezi světem moderního špičkového umění a církve. Dosáhli přitom výsledků, které jsou vysoce hodnoceny jak historiky umění, tak i širokou kulturní veřejností. Mám na mysli především

okruh kolem Romana Guardiniho, který ve 20. a 30. letech v Německu spolupracoval s architektem Rudolfem Schwarzem a dalšími umělci. Ve 40. a 50. letech nesmíme zapomenout na Francii a na působení dominikána Marie-Alain Couturiera a jeho spolupráci s francouzskou avantgardou. Zde zaznívají jména jako Le Corbusier, Henri Matisse, Fernand Léger apod. Klíčové je i působení teologa, sběratele umění a kazatele ve vídeňské katedrále svatého Štěpána Mons. Otto Mauera. V roce 1954 založil Galerii u sv. Štěpána, ve které se snažil vystavovat a podporovat právě vznikající moderní umění. Církev tak např. jako první „dovezla“ do Rakouska Josepha Beuyse. Výraznou osobností současnosti je německý jezuita Friedhelm Menekes, který od 80. let pořádá výstavy současného umění v kostele sv. Petra v Kolíně nad Rýnem. Zval sem umělce, jejichž díla jinak můžete spatřit v prestižních galeriích jako je newyorské MoMA, či londýnská Tate Gallery: Anish Kapoor, Cindy Shermanová, James Lee Byars a mnoho dalších.

Česká církev díky nesvobodě v období komunismu měla jiné starosti než sledovat aktuální umělecké trendy. To se změnilo v 90. letech, kdy se ve velmi krátkém období realizovala celá řada sakrálních staveb. Jak byste hodnotil onu euforii 90. let?

Určitě se udělala spousta dobrých věcí, především se naplnila potřeba nových kostelů. Úspěchem je jednoznačně vybudování kostelů a farních center na sídlišťích

velkých měst. S uměleckou a i liturgickou kvalitou už je to trochu horší. Ačkoli se v České republice postavilo v 90. letech velmi mnoho kostelů – na Západě se v 80. a 90. letech kostely oproti tomu vyprazdňovaly, prodávaly a dokonce bouraly – tak bohužel málokterá z našich sakrálních realizací dosahuje podobných kvalit, kterých se podařilo dosáhnout v „profánní“ architektuře. Existují ale nadějně výjimky jako je trapistický klášter v Novém Dvoře u Plzně od anglického architekta Johna Pawsona nebo kaplička Panny Marie Královny v Jestřebí od Ladislava Kuby.

Co si myslíte o moderním výtvarném křesťanském umění u nás?

Pro mě osobně zůstává jednoznačným favoritem křížová cesta v kostele sv. Josefa v Senetářově od Mikuláše Medka z roku 1971. Tu až do současnosti podle mě nikdo nepřekonal a to je bohužel také výmluvná skutečnost.

Máte z vlastní praxe zkušenost se sakrální architekturou?

Spolupracoval jsem na takové malé věci, ze které mám ale dodnes radost. Jednalo se o úpravu krypty kostela Nejsvětějšího Salvátora v Praze. V jedné místnosti se po povodních propadla podlaha. Byla to příležitost, aby vznikl samostatný - svým charakterem od barokního kostela a sakristie jasně odlišný – prostor, který slouží místní akademické farnosti pro meditaci, křty, zpovědi ale i pro malé oslavy a kulturní programy. Jinak se u Salvátora také podílím na pořádání výstav současného umění. Naposledy jsme zde uskutečnili instalaci známého českého výtvarníka Václava Ciglera, která nás doprovázela přímo v hlavní lodi po celou dobu postní.

Je dnes vůbec úkol postavit nový kostel lákavým tématem?

Le Corbusier v závěru své kariéry říkal, že kostel je ta nejsvobodnější architektura, která existuje, protože má jen jeden účel, ten nejvyšší účel. Myslím, že to platí. Přitom ve třicátých letech odmítal stavět kostely, protože to tehdy podle něho bylo něco strašně zpátečnického a buržoazního, něco, co patří do minulé civilizace. Pak změnil názor a právě dvě církevní zakázky, které dostal v padesátých letech, dominikánský klášter v La Tourette u Lyonu a kaple v Ronchamp, tvoří klíčové milníky v jeho tvorbě a vůbec dějinách světového umění 20. století.

Luděk Bárta
foto: Martin Staněk

Studánky Václava Ciglera, výstava v kostele Nejsvětějšího Salvátora v Praze, postní doba 2009, foto: Martin Staněk

Z diecéze

Libice nad Cidlinou (lb, hf) V sobotu 25. dubna 2009 zamířili věřící z celé královéhradecké diecéze do Libice nad Cidlinou, aby se zúčastnili hlavní svatovojtěšské pouti. Program byl zahájen modlitebním shromážděním v místním kostele svatého Vojtěcha. Odtud v 10.00 hodin vyrazil průvod poutníků na slavníkovské hradiště, kde byla slavena pontifikální mše svatá. Letos ji celebroidal českobudějovický biskup Mons. Jiří Paďour, OFMCap. Spolu s ním ji slavili všichni královéhradečtí biskupové, Mons. Dominik Duka, OP, Mons. Karel Otčenášek a Mons. Josef Kajnek, želivský opat Bronislav Ignác Kramár, OPraem., řada diecézních kněží a stovky věřících. Ve svém kázání připomenul Mons. Jiří Paďour, OFMCap. důležitost uchování živé svatovojtěšské tradice a to nejen kvůli Vojtěchovu vizionářství. Přítomni byli také významní hosté z veřejného a politického života, mimo jiné polský velvyslanec J.Ex. Jan Pastwa.

Mše svatá na libickém hradišti; foto: Luděk Bárta

„Hlavně v nynějším půlroce, kdy jsme předsednickou zemí Evropské unie, je užitečné si plně uvědomit Vojtěchovo evropanství. Na konci mše svaté otec biskup Paďour požehnal i těm poutníkům, kteří pokračují v pouti z Libice až do polského Hnězda. Tam zítra ráno za účasti Mons. Józefa Glempa proběhnou velké oslavy, v nichž si celé Polsko a potažmo Evropa připomene 1010 let od Vojtěchova svatořečení“, přiblížila poselství slavnosti spolupořadatelka pouti, Hana Francáková z Diecézního poutního centra.

Duchovní život na Libici se ovšem zdaleka nevyčerpává hlavní dubnovou poutí. Každou poslední sobotu v měsíci se zde již od roku 1997 konají novény s cílem vyprosit nová povolání ke kněžství a řeholnímu životu. Letos se na jejich pořádání podílí jednotlivé řeholní komunity z královéhradecké diecéze. Novény začínají vždy v 10 hodin mší svatou v kostele svatého Vojtěcha, poté se průvod vydá na slavníkovské hradiště, kde se věřící modlí za nová duchovní povolání.

Svatý Pavel – apoštol národů

List Římanům (kap. 1-8)

Křesťanská obec v Římě a sepsání listu

Nemáme k dispozici žádné písemné zmínky o tom, kdy se na území hlavního města velkého impéria objevili první křesťané. Nové náboženství našlo své příznivce možná už mezi židovskými poutníky, kteří se vrátili z Jeruzaléma, kde byli přítomni události letnic (Sk 2,10). Důležitou historickou skutečností bylo vyhnání židů z Říma za císaře Klaudia r. 49. Příčinou byly nepokoje kvůli jistému Chrestovi, který bývá ztotožňován s Kristem. Jádrem těchto nepokojů byly nejspíše theologické spory mezi židokřesťany a tradičními židy ohledně přisouzení mesiášského titulu Ježíši z Nazareta. Ve čtyřicátých letech již zde tedy byla významná křesťanská komunita. Od počátku lze v nové církevní obci také počítat s přítomností křesťanů z pohanství. Mluví-li se o křesťanské obci, máme na mysli domácí církev, neboť nějaká velká shromáždění křesťanů by v 1. století v převážně pohanském prostředí nebyla tolerována.

Tento list napsal Pavel během své třetí misijní cesty v zimních měsících r. 57/58 v Korintě. Důvodem jeho sepsání byl Pavlův velkolepý plán podniknout misijní cestu do Španělska (Řím 15,24). Proto považoval za vhodné představit se (prostřednictvím shrnutí křesťanské nauky, kterou hlásal) římské církevní obci, kterou sám nezaložil ani nikdy předtím nenavštívil, ale jejíž podporu pro uskutečnění oné cesty potřeboval.

Úvodní část listu (1,1-17)

Pavel označuje sám sebe za „služebníka Krista Ježíše, povoláného za apoštola, určeného k hlásání radostné zvěsti“, jejíž shrnutí podává v následujících verších ve formě věroučné formulace raně židokřesťanské tradice, aby ujistil adresáty o shodě jím hlásaného evangelia s tím, co oni sami přijali a v co věří. Již v tomto úvodu (1,2-7) nastiňuje některá základní témata: 1. Boží evangelium, 2. jeho návaznost na prorockví Starého zákona, 3. klíčové poslání Ježíše, potomka Davidova a Syna Božího, 4. jehož vzkříšení zahajuje novou eschatologickou dobu (tj. čas očekávání jeho druhého příchodu a završení dějin), 5. v jeho jménu mají přijmout víru všechny národy, a to za přispění Pavlova působení, 6. mezi těmito národy mají být jmenovitě Římané připojeni k lidu, který si Bůh vyvolil a zamiloval. Rozšířený pozdrav končí přáním „milosti a pokoje od Boha, našeho Otce a od Pána Ježíše Krista.“

Poděkování Bohu za víru křesťanů v Římě, ujištění o svých přimlouvách za ně i jeho touha k nim přijít a vzájemně se povzbudit ve víře, to vše zahrnuje Pavel do svých modliteb a chápe jako duchovní pouto, které jej s nimi spojuje. Ohlášení záměru hlásat v Římě evangelium je příležitostí k objasnění hlavního tématu celého listu: evangelium je Boží mocí ke spáse pro všechny, kdo věří, nejprve pro židy a potom pro pohany, a v něm se zjevuje Boží spásná spravedlnost, která zbavuje hříšníka na soudu jeho viny na základě víry v Ježíše Krista, jak dokládá citát: „Spravedlivý bude žít z víry.“ (Hab 2,4)

Pohané, židé a otázka spásy (1,18-3,20)

Svůj popis neradostné situace lidského pokolení začíná apoštol kritikou pohanů (1,18-32), kteří přirozeným rozumem mohli nepřímo z Božího díla a jeho řádu poznat Stvořitele. Pokud tak neučinili, je to jejich vina. Odmítnutí Boha a vlastní závislosti na něm vyvrcholilo tím, že se sami stavěli do pozice Stvořitele. To je ovšem nevedlo k povznesení se nad stvoření, ale naopak k úpadku pod lidskou úroveň, což se projevovalo jejich idolatrií (uctíváním tvorů namísto Boha), zvráceným protipřirozeným sexuálním jednáním, různými typy ničemností, nemravností a jiného zla. Pavel v návaznosti na židovský mravní kodex (srov. Mdr 11-15) naznačuje, že odpadnutí od Boha se často projevuje mravním úpadkem a rozpadem společnosti.

Ani žid se nemůže vychloubat Zákonem a obřízkou, pokud svým jednáním Boží přikázání přestupuje (2,1-29). Pavel je přesvědčen, že každý bude souzen podle poznání, jakého se mu dostalo: pohan podle přirozeného zákona vepsaného Bohem do jeho srdce a žid podle Zákona daného Izraeli. „V Božích očích jsou spravedliví ne ti, kdo zákon slyší, ale ti budou uznáni za spravedlivé, kdo zákon plní.“ (2,13) Přestupuje-li žid Zákon, pak bude tím přísněji potrestán, neboť „vaší vinou se o Bohu mluví mezi pohany rouhavě“ (2,24; srov. Iz 52,5). Soud nad ním dokonce vynese pohan, který obřezán není, ale přesto zákon zachovává. (2,27)

Pavel neupírá židům skutečnost jejich vyvolení a onu přednost v tom, že jim byla svěřena Boží zaslíbení. Boží věrnost se projevuje i v případech, že člověk zklame. Nelze ovšem přijmout tvrzení, že náš hřích se stává čímsi pozitivním proto, že se tím více projeví Boží dobrota. Hřích zůstává hříchem a Boží obdarování není v biblickém pojetí nikdy podmíněno selháním člověka, ale zůstává zdarma daným darem jeho milosti a lásky. Apoštol se snaží otrást i sebejistotou židů, kteří se domnívají, že na základě Božích výsad se jaksí „automaticky“ stávají spravedlivými, a na důkaz svého tvrzení uvádí řadu starozákonních citátů (3,10-18). Před Bohem se dokonce nemůže chlubit ani ten, kdo Zákon zachovává, protože Zákon nezprostředkovává odpuštění hříchů, ale pouze jejich poznání (3,19-20).

Cesta spásy vírou v Krista (3,21-5,21)

Jsou-li všichni lidé v zajetí hříchu a ani Zákon je nemůže osvobodit, jak lze dosáhnout spásy? Bůh ospravedlňuje člověka zdarma na základě své milosti a víry v Ježíše Krista, který svou smírnou obětí hříšníky vykoupil. Kristova oběť se stává příčinou spásy pro všechny lidi, a to i pro ty, kdo žili a zemřeli před jeho příchodem na svět. Nyní se však ona spásná spravedlnost stává účinnou až ve chvíli, kdy člověk uvěří v Ježíše. Není tedy rozdíl mezi židy a pohany, protože všechny Bůh ospravedlňuje na základě víry. To zároveň potvrzuje důležitost Zákona nikoliv

Svatý Pavel, skleněná destička s proškrabovanou zlatou fólií, Řím, 4. století

z hlediska skutků, ale ve smyslu přípravy na příchod Mesiáše. (3,21-31)

Primát víry ve srovnání se skutky a obřízkou dokumentuje Pavel na příkladu Abraháma, v židovství obecně uznávaného za vzor zbožnosti. „Abrahám Bohu uvěřil a bylo mu to uznáno za spravedlnost.“ (4,3; srov. Gen 15,6) Jeho víra byla založena pouze na Božím

slově, a to ještě dříve než byla nařízena obřízka a vyhlášen Zákon. Tak se stal otcem ve víře těch, kdo přijali obřízku, i těch, kdo zůstali neobřezaní. (4,9-12) Jeho víra byla zároveň důvěrou v naplnění Božího zaslíbení. (4,13-17) Bylo jisté, že onoho slíbeného daru čteného potomstva nemohou Abrahám a Sára dosáhnout přirozenými silami, ale pouze s pomocí Boží. (4,17-21) Podobnou víru požaduje evangelium také od nás, aby i nám bylo uznáno za spravedlnost, že „věříme v toho, který vzkřísil z mrtvých Ježíše, našeho Pána.“ (4,23-25)

Věřící, kteří jsou ospravedlněni na základě víry, žijí v pokoji s Bohem a mohou se chlubit dokonce i soužením, neboť v nich mohou obstát díky Boží milosti. Kdo se osvědčí v soužení, má naději dosáhnout slávy u Boha. „Naděje však neklame, protože Boží láska je nám vylita do srdce skrze Ducha svatého, který nám byl dán.“ (5,1-5) Boží iniciativa ve prospěch naší spásy se projevila Kristovou smrtí v době, kdy jsme ještě byli hříšníky, a při svém obrácení jsme dostali dar Ducha. Tato Boží milost a prožitek jeho lásky jsou základem naší plné důvěry, že tím spíše nyní, když jsme s Bohem smířeni, budeme zachráněni Kristovým životem. (5,6-11)

Hřích a milost, provinění a ospravedlnění, smrt a život, to jsou skutečnosti, které staví do protikladu prvního člověka – Adama a Krista. Zatímco ten první svou neposlušností způsobil, že na svět přišel hřích a skrze hřích smrt, která svou vládu uplatňovala nad všemi lidmi, přinesl ten druhý svou poslušností celému lidstvu ospravedlnění, které dává život. Zákon hřích ještě rozmnožil, protože člověk dokonaleji poznal Boží vůli, ale přesto ji neplnil. V tomto úseku Pavel rozpracovává teologii dědičného hřichu. (5,12-21)

Hřích, Zákon a nový život v Duchu (6,1-8,39)

Protiklad Adama a Krista v dějinách spásy znamená pro každého člověka možnost volby, zda zůstane v situaci způsobené oním prvním, či přijme Boží milost, kterou nám onen druhý zasloužil. Život křesťana na tomto světě je stále ohrožován hříchem a smrtí. Nachází se mezi dvěma póly realizace naší spásy: onoho „už“ dovršeného obětí Ježíše Krista a onoho „ještě ne“, které znamená definitivní účast na Boží slávě v nebeském království. Věřící jsou proto povoláni žít novým životem osvobození od hřichu (kap 6.) i od Zákona (kap 7.), a to ne podle těla, ale podle Ducha (kap 8.).

Křtem se člověk stává Kristu podobným ve smrti a v budoucnu mu bude podobný ve zmrtvýchvstání, což je spojeno s požadavkem žít novým životem. Starý člověk, který nese Adamovo dědictví a otročí nezřízeným žádostem, je v nás spolu s Kristem ukřižován. Člověk znovuzrozený ve křtu žije v bázni před Bohem, spravedlivě a svatě. „Kdo umřel, umřel hříchu jednou provždy, a když žije, žije pro Boha.“ (6,10) Každý má na vybranou, zda se dá do služeb nečistoty, nevázanosti a hříchu, což vede ke smrti, nebo bude poslouchat Boha a dá se do služeb spravedlnosti. „Odplata za hřích je smrt, dar Boží je však věčný život v Kristu Ježíši, našem Pánu.“ (6,23)

Pavel se obrací na židovského posluchače a popisuje úlohu Zákona v době po Kristu. Není-li žena vázána zákonem, pokud její muž umře, a může se znovu vdát za jiného muže, pak ve stejné situaci se nachází i křesťan: ani on už není vázán, je mrtev pro Zákon a náleží Kristu vzkříšenému. (7,1-6) V následujících verších (7,7-25) popisuje apoštol celou šíři dramatu, jaké vyvolává v srdci křesťana ze židovství Zákon. Zákon není totožný s hříchem, je svatý a duchovní, a přesto tím, že byl dán, je člověk odsouzen. Smrt ovšem nepůsobí sám Zákon, ale žádostivost a hřích, který vládne v údech člověka, odporuje rozumu i dobré vůli a lidi zotročuje. Zoufalý Pavlův výkřik nad žalostností lidské existence: „Já nešťastný člověk! Kdo mě vysvobodí od těla propadlého této smrti?“ přechází v radostné konstatování: „Díky Bohu! Je to možné skrze Ježíše Krista, našeho Pána.“ (7,24-25)

Bůh učinil v Kristu to, na co Zákon nestačil, neboť byl bezmocný vůči hříchu, smrti a tělesné slabosti. Kristus totiž na svém nevinném těle odsoudil hřích ke zničení. Křesťan už tedy nežije podle těla, tj. podle hříchem porušené lidské přirozenosti. Ti, kdo přijali Kristova Ducha, patří Kristu, a podle tohoto Ducha mají žít a jednat. Duch se stává garantem našeho přijetí za Boží děti v tomto pozemském životě i vzkříšení našeho smrtelného těla na konci časů. (8,1-17) Apoštol nepopírá, že v našem životě i v celém tvorstvu je trvale přítomno utrpení, bolest a smrt. Celé tvorstvo je zahrnuto do onoho pohybu v čase od toho, co bylo, k tomu, co bude, tedy od Adama ke Kristu. „Naše spása je předmětem naděje.“ I křesťané, kteří mají první dary Ducha, tj. účast na Božím životě skrze posvěcující milost, dychtivě očekávají ono plné přijetí do Boží slávy v oslaveném těle. Duch je nám pomocníkem i v naší slabosti a bezradnosti v modlitbě, neboť sám se v nás modlí ve shodě s Boží vůlí. Touto Boží vůlí jsme povoláni, abychom se stali Kristu podobnými nejen v utrpeních, ale také ve věčné slávě. (8,18-30) Apoštol uzavírá svůj výklad ubezpečením o své důvěře v Boží vítězství v náš prospěch, i když jsme ještě v tomto světě utiskováni, sužováni, pronásledováni a ohrožováni hříchem, smrtí, slabostí těla a útoky zlých duchů. Bůh přece vydal svého Syna za nás a On se po svém nanebevstoupení za nás u Boha přimlouvá! „Kdo by nás mohl odloučit od lásky Kristovy?... A já jsem přesvědčen: ani smrt, ani život, ani andělé, ani knížata, ani nic přítomného, ani nic budoucího, ani moci, ani výška, ani hloubka, a vůbec nic stvořeného nebude nás moci odloučit od Boží lásky v Kristu Ježíši, našem Pánu.“ (8,35a.38-39)

P. Tomáš Reschel

Matka nejucudnější

Tři obrazy ze Starého zákona obklopují zobrazení „Matky nejucudnější“ s Božím Dítětem: uzavřená zahrada (ráj), zapečetěná studna a strom, který zároveň nese květy i plody. Ve starém latinském textu Loretánských litaní je Marii přiručena cudnost v superlativu, v nejvyšším stupni. Ano, Panna z Nazareta se vyznačuje ctností cudnosti v nejvyšší míře. Cudnost – to je ušlechtilá dovednost uchovávat a rozvíjet ty síly, které jsou člověku dány jako drahocenný podíl na stvořitelské moci Boha: předávat život způsobem, jak jej Bůh ustanovil. Cudnost je oddanost řádu, který sám Stvořitel dal lidské přirozenosti k uchovávaní (předávání) života a který dochází svého naplnění pouze ve svátostném společenství manželů. Mariina cudnost byla nejvyšší forma její lásky k Bohu. On Panně z Nazareta daroval v Duchu svatém svého Syna. Ježíš, kterého nejucudnější Matka drží v náručí, je zároveň Dar Ducha svatého a zároveň plod neporušené Mariiny lásky k Bohu. Mariina láska kvete a je plodná. Je plodná v nejčistší lásce. Jak strom, tak zahrada a studna ukazují na tuto dokonalou, neposkrvněnou a výlučně Bohu darovanou lásku. Maria je rajská zahrada, ke které nemá přístup had, která je krásně vyzdobena a ve které vládne dokonalý řád. V zahradě uprostřed krásných rostlin stojí studna s živou vodou a nad uzavřenou branou můžeme

vidět erb jako veliké srdce. Druhá, větší studna v první části obrazu je „fons signatus“, zapečetěný pramen, který je tak pevně uzamčen, že umožňuje vstup pouze samotnému Bohu. On jediný má klíč. Oba obrazy (uzamčená zahrada, zapečetěný pramen) pocházejí z Písně písní (Pís 4), zde je prostřednictvím silné a veliké lidské lásky obrazně vyjádřena jedinečná láska mezi Bohem a Marií.

Pod obrazem stojí nápis z Písma svatého: „Jak krásné je cudné pokolení.“ (Mdr 4, 1). Veškerá opravdová krása pochází zevnitř a je nakonec pouze tam, kde je pospolu pravda, věrnost a jednota s Bohem.

Tato Mariina cudnost je láskyplná a dokonalá jednota s Bohem, ve které všechny síly přirozenosti, ducha i těla jsou v dokonalé harmonii. Mariina cudnost je jedinečná nejvyšší forma její lásky.

Mater castissima, ora pro nobis!

GROËR Hans H., „Mater Christi“ in TÝŽ, Die Rufe von Loreto, Wien 1987, 63 – 65.

Přeložil: P. Pavel Frývaldský.

Liturgický kalendář

7. červen – Slavnost Nejsvětější Trojice

1. čtení: Dt 4,32-34.39-40

Žalm: 33(32)

2. čtení: Řím 8,14-17

Evangelium: Mt 28,16-20

11. červen – Slavnost Těla a Krve Páně

1. čtení: Ex 24,3-8

Žalm: 116(115)

2. čtení: Žid 9,11-15

Evangelium: Mk 14,12-16.22-26

14. červen – 11. neděle v mezidobí

1. čtení: Ez 17,22-24

Žalm: 92(91)

2. čtení: 2Kor 5,6-10

Evangelium: Mk 4,26-34

19. června – Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova

1. čtení: Oz 11,1.3-4.8c-9

Žalm: Iz 12,2-3.4bcd.5-6

2. čtení: Ef 3,8-12.14-19

Evangelium: Jan 19,31-37

21. červen – 12. neděle v mezidobí

1. čtení: Job 38,1.8-11

Žalm: 107(106)

2. čtení: 2Kor 5,14-17

Evangelium: Mk 4,35-41

24. červen – Slavnost Narození sv. Jana Křtitele

1. čtení: Iz 49,1-6

Žalm: 139

2. čtení: Sk 13,22-26

Evangelium: Lk 1,57-66.80

28. červen – 13. neděle v mezidobí

1. čtení: Mdr 1,13-15;2,23-24

Žalm: 30(29)

2. čtení: 2Kor 8,7.9.13-15

Evangelium: Mk 5,21-43

Představujeme farní seniorská společenství královéhradecké diecéze

Farní společenství seniorů v České Třebové

Českotřebovské společenství seniorů působí ve farnosti již od roku 2000. Tehdy jej s pověřením místního duchovního správce založila a vedla mladá pastorační asistentka Mgr. Helena Johnová. V současné době má toto společenství na starosti paní Zdena Řeháková ve spolupráci s paní Bohdanou Habartovou. V rozhovoru prozrazují nejen informace o činnosti českotřebovských seniorů, ale lze z něj vycítit také jejich upřímné sympatie ke stáří a lidem tohoto věku.

Můžete čtenářům prozradit něco o sobě a zároveň představit farní společenství seniorů, které vedete?

ZŘ: Jmenuji se Zdena Řeháková. Pocházím z Litomyšle a do České Třebové jsem se přivdala. Mám tři děti a tři vnoučata. Pracovala jsem jako mzdová účetní. V roce 2004 jsem začala s katalogizací farní knihovny a pomáhat ve farní kanceláři. V tomto roce jsem také poprvé navštívila společenství seniorů, které se zde scházelo. Místní duchovní správce mě po čase požádal, abych toto společenství vedla. Setkáváme se jednou za 14 dní ve čtvrtek. Schází se nás 10 nebo 15 lidí.

BH: Jmenuji se Bohdana Habartová. Pracovala jsem na poště v přepravě. Mám dvě děti, deset vnoučat, jednu pravnučku. V našem společenství pomáhám s organizací setkání a zájezdů.

Co všechno patří do programu vašich setkání?

BH: Dvakrát do roka zveme pana faráře Jaroslava Nečase z církve evangelické, který nám vypravuje různé životní zážitky ze svého působení. V organizaci zájezdů úzce spolupracujeme s místní KDU-ČSL. Stihli jsme již navštívit ta nejdůležitější poutní místa v diecézi a blízkém okolí, např. Vambeřice, Neratov, Králíky, Chlumek u Luže, Homoli. Nyní připravujeme cestu do Jičína a Hořic v Podkrkonoší.

ZŘ: Někdy si „jen tak“ povídáme anebo se domlouváme, co bude příště. S programem začínáme po mši sv., připravíme občerstvení, někdo má přednášku. Během programu také gratulujeme jubilantům, na závěr zpíváme a modlíme se. Nedávno jsme si promítali film Ivetka a hora. Místní duchovní správce P. Miloš Kolovratník nám také promítal diapozitivy z cesty do Francie, kaplan Adam Grabiec zase vyprávěl o svém životě a cestě do Anglie. V minulosti jsme též jezdili do Hradce Králové na primice kněžím, kteří v naší farnosti působili.

Obě: Na setkáních se modlíme tuto modlitbu:

„Pane Bože, já Tě prosím, dej mně zdraví, v duši klid, abych mohla v každé době, sama sebe obsloužit.

Do srdce mi pro každého, lásku, věrnost, trpělivost dej, práci, kterou mohu konat, Pane Bože, požehnej.

V Tebe věřím, v Tebe doufám, dobrý Bože, při mně stůj, tělo mé i duši moji, Pane Bože, opatruj.

Duchu Svátý, dárce spásy, vyslyš naše vroucí hlasy. Dej nám rady, dej nám síly, bychom moudřejšími byli. Rač nám Duchu Svátý dát, dnešního dne při nás stát.“

Jaké činnosti jsou mezi seniory nejoblíbenější?

Obě: Jednoznačně přednášky Jaroslava Nečase. Zvláště se jim líbilo vyprávění o P. Kubičkově.

Pokládáte zakládání a působení seniorských společenství ve farnosti za důležité?

ZŘ: Myslím, že je to důležité a užitečné. Lidé se rádi sejdou a povídají si – a to především, když jsou sami. Během setkání sdílejí s ostatními zážitky a vzpomínky z dětství nebo mládí.

BH: Díky tomu, že se senioři dokáží zapojit do života farního společenství, tak ho velmi obohatí. Na Velký pátek jsme

ve farnosti zorganizovali na tzv. Malé scéně – v malém divadle v České Třebové pašijové hry. Na programu se podíleli společně jak senioři, tak mládež. Vystoupení mělo velký úspěch a program se bude pravděpodobně opakovat v příštím roce.

Seniorské téma je v dnešní společnosti často tabu. Myslíte, že se lidé bojí stáří?

ZŘ: Někteří asi ano. Záleží na zdravotním stavu a povaze. Někdo nemoc bere s nadhledem a někdo tragicky.

BH: V dnešní společnosti zbývá málo prostoru pro seniory. Rozhovory v médiích jsou dělány většinou s lidmi mladšími. Dnes není úcta ke stáří příliš velká. Neblahému trendu můžeme čelit výchovou v rodinách, křesťanských společenstvích mládeže, ale i ve školách. Lidé by měli mít sami zájem o starší lidi. Ale náprava může trvat několik generací.

Proč tuto práci vykonáváte a co vám přináší?

Obě: Podstatné je uspořádat setkání a vytvořit společenství, protože mnozí senioři jsou sami. Ve společenství mohou být aktivní například tím, že něco připraví a přinesou. Lidé pak nezůstávají sami, protože vědí, že na ně někdo pamatuje a že jsou zde vítáni. Tato práce nás naplňuje a máme radost, že se seniorům setkání líbí. Čím víc člověk rozdává, tím víc získává.

Máte nějaké přání pro vaše společenství a seniory do budoucna?

Obě: Aby se nás scházelo víc a senioři nepovažovali naše setkání za ztrátu času, ale za jeho užitečné využití. A také, aby jim sloužilo zdraví, životní situace zvládali s nadhledem a prožívali Boží přítomnost ve společenství.

Text a foto: Veronika Čepelková

Od pasivity k aktivitě

Ve dnech 16. až 20. dubna 2009 jsem se zúčastnila prvního tématického setkání animátorů seniorských společenství královéhradecké diecéze v Janských Lázních. Bylo velmi prospěšné, že se sešli lidé, kteří již měli zkušenosti se zaběhnutým společenstvím, pak noví nadšenci, kteří se rozhodli v této oblasti pracovat a také někdo, který vše viděl jaksi „zvenku“ a mohl se vyjádřit k tomu, do jakého společenství by chtěl chodit. Akce se zúčastnil i P. Jan Rybář, SJ s velmi podnětnou přednáškou „Od pasivity k aktivitě“. Radostně jsme přemýšleli o slovech sv. Pavla „...tělo chátrá, ale duše se zmlazuje“. P. ICLic. Karel Moravec nám zdůraznil potřebu, prospěšnost a náplň společenství seniorů ve farnostech. V živé diskusi jsme pak vymýšleli „jak na to“ a domluvili se také na dalším pokračování takovéhoto setkání.

Marie Klimešová

Nová podoba církevního školství v Hradci Králové

Biskupství královéhradecké jakožto zřizovatel Biskupského gymnázia Bohuslava Balbína v Hradci Králové a Základní školy a mateřské školy Jana Pavla II. v Hradci Králové rozhodlo o splynutí těchto škol v jednu školskou právnickou osobu, a to k 1. 7. 2009. Ředitelem tohoto v České republice ojedinělého školského komplexu bude jmenován Mgr. Jiří Vojáček, dosavadní ředitel Církevního gymnázia sv. Voršily v Kutné Hoře.

Rozhodnutí spojit hradecké církevní školy bylo motivováno zejména snahou sjednotit koncepci škol pod jedním vedením a také církevní školy v Hradci Králové jednotně prezentovat jako kvalitní výchovně-vzdělávací ústavy, které mají své důležité místo ve školské soustavě. Věříme, že spojením škol se otevrou nové možnosti k jejich ještě lepšímu fungování jak po stránce pedagogické, tak i ekonomické.

Chceme nabídnout zajímavou alternativu vzdělání rodičům a dětem, kteří hledají

- a) školu, která vedle vzdělání usiluje také o výchovu
- b) školní prostředí umožňující rozvoj člověka po stránce rozumové i citové, tělesné, duševní i duchovní
- c) bezpečné školní prostředí respektující individualitu každého jedince
- d) tvůrčí dialog o hodnotách, které nás přesahují

Možností, jak vstoupit do našeho vzdělávacího systému, bude několik, podle volby každého žáka či rodiče, a to buď formou využití celé nabídky od mateřské školy až po gymnázium (3 – 18 let), nebo se stát jeho součástí pouze v určitém vybraném věkovém údobí (např. jen ZŠ nebo gymnázium).

Zároveň Biskupství královéhradecké přichází s nabídkou pro žáky a pedagogy ze škol zřizovaných městem či krajem. Projekt „Orientační dny“ připravovaný ve spolupráci s Katechetickým a pedagogickým centrem již od roku 1998 využívají základní a střední školy nejen z Hradce Králové v rámci primární prevence patologických jevů. Dvoudenní kurzy vždy pro jednu třídu a dva pedagogy se konají zpravidla v zařízeních pro školy v přírodě. Probíhají formou osobnostní a sociální výchovy s použitím zážitkových metod (každoročně se jich zúčastní cca 50 tříd, tj. cca 1000 žáků). Městské školy také hojně využívají projekt „Poselství křesťanských svátků“, ve kterém lektori z Katechetického centra navštěvují školy a formou jednodinových interaktivně vedených besed povzbuzují žáky k pozitivnímu přístupu k životu, k vlastnímu sebehodnocení a budování vztahů s druhými lidmi. Starší žáci jsou pak seznamováni i s historií a symbolikou slavení na základě křesťanské tradice. Projekt probíhá od roku 1995, každoročně se uskuteční cca 50 besed.

Nově je k tomuto tématu připraven seminář akreditovaný MŠMT, při němž nabízíme zaškolení do projektu také pedagogům z dalších škol.

Mgr. Haně Špatenkové, ředitelce ZŠ a MŠ Jana Pavla II., a Ing. Pavlu Černému, řediteli Biskupského gymnázia Bohuslava Balbína, děkujeme za veškeré úsilí a obětavou práci pro církevní školství v uplynulých letech a také za maximální vstřícnost a spolupráci při předání škol novému řediteli. Oběma jmenovaným byla nabídnuta možnost zůstat dál na škole v pedagogickém sboru.

Stanislava Kučerová

Mgr. Jiří Vojáček

Mgr. Jiří Vojáček, od 1. 5. 2009 ředitel Biskupského gymnázia Bohuslava Balbína v Hradci Králové, od 1. 7. 2009 ředitel spojených církevních škol v Hradci Králové

Chtěli bychom se zeptat, zda máte nějakou zkušenost s církevním školstvím.

„V církevním školství působím již poměrně dlouhou dobu. V uplynulých dvanácti letech jsem zastával funkci ředitele na Církevním gymnáziu sv. Voršily v Kutné Hoře, také se podílím na práci v sekci církevního školství ČBK a v občanském sdružení církevních škol.“

Jaká byla Vaše motivace přijmout nabídku vést hradecké církevní školy.

„Hlavní motivací bylo podílet se na nově vznikající koncepci církevních škol zde v Hradci Králové. Jsem přesvědčen, že je zdravé, když po určité době nastane změna a je součástí našeho bytí snažit se nezakrňt a kráčet životem dál a občas takovouto výzvu přijmout.“

S jakými pocity opouštíte Kutnou Horu?

„Bylo to pro mě i pro celou mou rodinu poměrně obtížné rozhodování, žili jsme totiž v Kutné Hoře posledních dvacet let a přátelství a vztahy, které si po takové době vybudujete se těžko opouštějí. Nakonec jsme si s rodinou řekli, že Hradec Králové je od Kutné Hory docela blízko a třeba se ještě někdy vrátíme. Navíc mám za to, že Církevní gymnázium předávám svým nástupcům v docela slušné kondici, má dostatek studentů, poměrně slušnou pověst, domnívám se že dobrou koncepci a nakonec i obstojně finanční zajištění.“

Cím může být podle Vás církevní škola zajímavá i pro nepraktikující nebo nevěřící studenty?

„Na celém světě je běžné, že lidé, kteří usilují o dobré vzdělání svých dětí, volí často církevní školu, ačkoli sami nejsou věřící. Těch důvodů, proč to dělají, je hodně, ale myslím si, že nejvýznamnější je, že tyto školy nerezignují na výchovu - ony totiž veřejné školy těžko nalézají shodu uvnitř pedagogických sborů. Následkem toho se pak velice často soustředí pouze na vzdělání.“

Další dost silný důvod je přesvědčení rodičů, že dávají své dítě do bezpečné školy, která kromě vzdělání dětem poskytne i ochranu před různými nežádoucími vlivy. Třetím motivem pak je, podle mé dosavadní zkušenosti, že očekávají od církevní školy nadstandardní servis v oblasti mimoškolních aktivit. Věřím, že velkou část z těchto očekávání se nám na hradeckých církevních školách již daří naplnit.“

Život mládeže jilemnického vikariátu

Náš vikariát, jeden z nejmenších vikariátů diecéze, má výhodu, že je v něm mládež ve svém organizování poměrně samostatná. Výrazným příkladem je společenství Vavřineček z Jilemnice, které má už dlouholetou tradici. Můžeme ale také vidět rub této tradice. Další generace mladých mají trochu potíže vystoupit ze stínu svých předchůdců, ale přesto poctivě hledají nové cesty. Velké poděkování patří Jendovi Lukešovi za trpělivost při práci s mládeží a ochotu investovat do ní ohromné množství času. Dalšími, kteří si zmínku zaslouží, jsou Jirka Jína a Eva Vágenknechtová. Myslím si, že neuškodí trochu povzbudit naše „spolča“, odvážlivce ze Štěpanic a Vrchlabí, aby byli připraveni přivítat mladší generace.

Miloslav Paclík, vikariátní kaplan pro mládež

Vavřineček

Jsme společenství mladých lidí z Jilemnicka, kteří chtějí dobře využít část svého času společně a nechtějí zkazit žádnou legraci. „Spolčo“ ovšem nemáme jen pro naší zábavu, ale snažíme se poznat kamarády i z jiných farností v okolí. Pořádáme zajímavé přednášky na aktuální témata. Již tradiční akcí je táborák u Lukšů v Peřimově. Co nás všechny spojuje, je víra v Boha. Jak nám Pán Ježíš v Písmu jasně říká, kde jsou dva nebo tři ve jménu mém, tam jsem já uprostřed nich.

Salamander

Jsme společenství mládeže Salamander (z lat. mlok=Mládež LOMnických Katolíků). Do našeho „spolča“ nechodí příliš lidí, ale zato jsme jedna „rodina“, což má své neocenitelné výhody. Abychom i ostatním lidem z lomnické farnosti byli prospěšní, hudebně doprovázíme sobotní mše svaté. Na našich setkáních nikdy nechybí dobré jídlo, modlitba, „tématko“ a také osobní „popovídání si“. Naším přáním je, aby každý, kdo na naše spolčo přijde, odcházel spokojený s radostí a novou chutí do života.

Spolčo nad Jizerou

Jsme společenství mládeže ze čtyř krkonošských farností, které se chce blíže setkávat s Bohem. Ve „spolču“ si každý oddychne, nabije se a zároveň vidí spousty svých přátel. Jsme rádi, že můžeme být spolu, zasmějeme se, popovídáme si, zavzpomínáme, provedeme všelijaké vylovení a setkáme se s naším Pánem. Ale jsme tu také pro pomoc farnostem. Sami pořádáme také pravidelné výlety, návštěvy apod.

SpolčoS

SpolčoS zahrnuje mladé lidi převážně ze studenecké farnosti. Podnětem pro jeho vznik, z podhoubí vytvořeného už dříve, byla snaha o to, abychom „přišli“ blíž k sobě navzájem a společně i k Bohu. Jako „velké“ spolčo se scházíme na každoměsíčních farních setkáních mládeže (tzv. FSM), nadále fungují i dvě „malá“ společenství. Za naše „spolčáření“ jsme vděční. Stále znovu nám dochází, že společenství nemůže být jen lidským dílem, že ve svém středu potřebujeme Pána.

Cesty misijními klubky královéhradecké diecéze

Misijní klubko ve Vamberku

V tomto díle se zastavíme v městě krajky, podorlickém Vamberku. I zde působí jedno z misijních klubek naší diecéze. Činnost vambereckých dětí nám představí jeho vedoucí, paní Iva Bergerová.

Z Horského klubání ve Špindlerově Mlýně

Jako v jiných místech i u nás byly počátky velmi skromné. Zaujala nás zajímavá nabídka aktivit z Papežského misijního díla dětí a zapojili jsme se do malování vánočních a velikonočních pohlednic pro misie. Po čase jsme ve farnosti začali péci i misijní koláče. Stalo se to oblíbenou a vítanou činností pro děti i dospělé. K definitivnímu rozhodnutí založit misijní klubko ve Vamberku přispěla nejvíc osobní návštěva P. Jiřího Šlégra v naší farnosti. Byl hostem našeho prvního farního dne v roce 2006. Dopoledne slavil spolu s námi mši svatou a po společném obědě jsme diskutovali a poslouchali jeho vyprávění o zemích, které navštívil a kam peníze takto získané směřují. Svůj zájem a nadšení pomáhat přenesl i na nás.

Ze Špindlerova Mlýna nám přišla zakládací listina, kde byla uvedena jména dětí, které se rozhodly věnovat se práci pro misie trvaleji. Během doby nám už pár dětí odrostlo, ale nahradily je zase další. V současné době je několik prvňáčků ve „zkušební době“ a ti, kteří vydrží, budou od příštího školního roku také zapsáni do misijní knihy ve Špindlerově Mlýně.

V současnosti naše klubko pracuje tak, že se scházíme a vyrábíme záložky, náušnice, vázičky, stromečky z korálků, prostírání a mnoho dalších věcí určených k prodeji na misijním jarmarku. S výrobou pomáhají i dospělí. Jedna starší paní s nadšením háčkuje moderní čepičky, kabelky, pouzdra na mobily. Jindy zase přišla jedna babička s nápadem, že napěstuje sazeničky gerber, abychom měli na jarmarku nějakou novinku. Opravdu se pak všechny prodaly. Velký dík za úspěchy naší činnosti patří všem návštěvníkům kostela, kteří rádi na misie přispějí a ještě pochválí děti za jejich šikovnost. Přiznám se, že na chronické „utíkače“ z kostela máme takový malý figl. Některá maminka napeče před jarmarkem perník nebo jinou buchtu a po skončení mše svaté ji rozdáváme. To přece jen návštěvníky kostela zdrží a najednou mají čas zastavit se i u stánku s jarmarkem...

Letos si děti vyrobily misijní pokladničky a doma se snaží spořit tzv. misijní bonbónek. To znamená, že když si

dokáží odeprít sem tam nějakou sladkost a ušetřené peníze shromáždí v kasičce, mohou pomoci svým méně bohatým vrstevníkům v zemích třetího světa. Při společných schůzkách si děti také hrají a nezapomínáme ani na modlitbu za děti, ke kterým bude naše pomoc směřovat.

Loni i letos byla misijní klubka z naší republiky pozvána do Špindlerova Mlýna na tzv. Horské klubání. Byl to nádherný víkend, který umožnili dětem majitelé Erlebachovy boudy. Děti byly pobytem nadšený, protože se mohly setkat s kamarády z ostatních klubek a vyměnit si zážitky a zkušenosti.

Iva Bergerová

Misijní jarmark v Sopotnici

Jiří Šlégr Poklady misií

Národní ředitel Papežských misijních děl, katolický kněz P. Jiří Šlégr, se snaží ve své drobné knížce úvah a vzpomínek mimo jiné odpovědět na otázku, jak nás může obohatit svědectví prostého života chudých v misijních zemích třetího světa.

„Než jsem začal dávat dohromady tyto příběhy z misií, netušil jsem, co všechno při tom zažiji. V duchu jsem se znovu vydal na místa, která s misiemi úzce souvisejí, a prosil Boha, aby vedl mé myšlenky. Vzpomínal jsem na množství dobrých lidí, jichž si velmi cením a díky nimž jsem mohl všechny ty chvíle prožít. A začal mě také do hloubky zajímat smysl misií. Odpovědi jsem nehledal v encyklopediích, ale na základě osobních setkání. Dnes chápu, že misie znamenají úžasné krásné poslání a úkol, který máme všichni svěřený od Boha.“

Váz., 94 s., 109 Kč

Charitní listy

Na základě vzájemné důvěry

eNCéčko

„Pojď, řekni mi, co se stalo, proč se to stalo, jak se k tomu stavíš, co na tom chceš zlepšit, a chceš to vlastně zlepšit, správně je to tak a tak, ale rozhodni se sám, sám jsi za sebe zodpovědný.“

Vedení k samostatnosti a k zodpovědnosti sám za sebe jsou základní principy, se kterými pracují v nízkoprahovém centru eNCéčko pro děti a mládež ve Světlé nad Sázavou. Není to tedy jen herna pro děti, které by jinak svůj volný čas trávily na ulici. Vedoucí centra je Jana Dománková. Na pohled by se mohlo zdát, že to je starší sestra

Vedoucí eNCéčka Jana Dománková ukazuje keramické betlémské hvězdy, které vyrobili návštěvníci centra pro tříkrálové koledníky Oblastní charity Havlíčkův Brod.

děti, které centrum navštěvují. Každopádně ale má respekt, a to díky jasné představě, jak děti vést a motivovat. „Jsme tu tři, se mnou ještě Linda a Anička. Děcka nám tykají, občas si na sebe i něco vyslechneme, protože pravidla v centru jsou stanovená a dodržovat je musí všichni. Ale zase jsme dětem blíží než rodiče. Pracujeme na vzájemné důvěře.“

Děti od 10 do 20 let navštěvují centrum anonymně, uvádějí jen své křestní jméno nebo přezdívku. Kontakt s rodiči centrum nevyhledává, a když se rodič přijde informovat, jsou mu informace sděleny jen se souhlasem dítěte. „Přišla nám sem maminka, že se dověděla, že její dcera tady něco provedla. Řekla jsem jí, že se o tom můžeme bavit, ale dcera musí být u toho. Abychom o ní mluvily bez jejího vědomí, to po mně nikdo nemůže chtít.“ Jana Dománková je v dodržování stanovených pravidel stejně nekompromisní a spravedlivá ke všem.

Program centra

Nízkoprahová centra jsou založena na dobrovolnosti. K připravovaným programům jsou tedy děti zvané, ale nemusejí se do nich zapojit. eNCéčko nabízí keramiku, vaření, promítání filmů, doučování, pohybové aktivity, přednášky a besedy, dále jednorázové akce a výlety, o prázdninách i sjíždění Sázavy nebo Berounky. Vaření se dětem líbí, protože co se uvaří, to se sní. Ovšem podle hesla: Kdo pracuje, ten jí, kdo nepracuje, má smůlu. „Včera jsme dělali zapečené těstoviny. Snažíme se, aby to bylo pestré. Jednou je to pomazánka, jindy polévka, hlavní jídlo, moučník. Střídáme to. Začínali jsme na buchtách. To je lákalo, to mají rádi. Ale protože buchtama se člověk nenají, přešli jsme i na pořádná jídla. Umět připravit třeba jen polévku je pro život důležitější.“

Diváci a zároveň účastníci turnaje v šípkách v eNCéčku Světlá n. Sáz.

Děti mají k dispozici kulečnick, šipky, stolní fotbal, stolní hry, počítače. Připravují si i různé turnaje, jak uvádí Jana Dománková: „Nedávno byl v šípkách, teď se jedna holčina pustila do kulečnickového turnaje. Uvidíme, jak to dopadne. Mají plno plánů a nadšení, ale když se do toho mají pustit, nadšení vyprchá. Snažíme se, aby se oni sami co nejvíce zapojili, aby vymysleli pravidla, jakým způsobem se bude postupovat do dalších kol, jaký bude vyřazovací systém. Když přijdou s návrhem na diskotéku, řekneme jim, že není problém, když si ji udělají, proč ne? Nakonec je to i víc baví, když si něco organizují sami. Pozvou si kamarády, kteří sem třeba nechodí, starají se o propagaci.“

pokračování na str. 14

K ZAMYŠLENÍ

Štěstí vděčnosti

„Často se setkávám s lidmi, kteří s obtížemi dokážou přijmout chválu nebo dík. Jakmile je někdo pochválí, začnou hned ve snaze o pokoru tvrdit, že sami nemají žádnou zásluhu nebo že ta věc nestojí za řeč. Tomu, kdo je chce pochválit, to ale pořádně ztěžují. Při tom všem jim ovšem nejde o nic jiného, než o to, jak získat další pochvalu. Proto mě vždycky příjemně pohladí, když někdo odpoví na pochvalu prostým díky. Tak totiž vyjadřuje, že má z pochvaly radost. Zároveň mi dává na srozuměnou, že přijatou chválu směřuje dále k Bohu, jenž je konečným zdrojem jakéhokoli lidského úspěchu.“

Dokáže vděčně přijmout chválu, protože si je vědom, že všechno je dar a nikoli vlastní zásluha. Zároveň se ovšem přiznává ke svému podílu na úspěchu a dokáže se z něj radovat.“

Anselm Grün

(z knihy Anselm Grün: Abeceda života – Štěstí vděčnosti, Karmelitánské nakladatelství)

Dárcovská SMS

Projekty Oblastní charity Hradec Králové můžete podpořit i dárcovskou SMS ve tvaru:

**DMS CHARITAHK
na tel. číslo 87777.**

Cena jedné SMS je 30 Kč, Oblastní charita Hradec Králové obdrží 27 Kč. Tuto službu zajišťuje Fórum dárců.

Takto získané finanční prostředky budou použity na podporu projektů Oblastní charity Hradec Králové. Bližší informace na www.hk.charita.cz/ochhk.cz.

Děkujeme !!!

Více na www.darcovskasms.cz.

Z TISKOVÉHO SERVISU
CHARITY ČR**Pomoc uprchlíkům
na Srí Lance**

PRAHA, SRÍ LANKA: Charita Česká republika vyhlásila veřejnou finanční sbírku na pomoc válečným uprchlíkům na severu Srí Lanky a současně uvolnila na tuto pomoc ze svého krizového fondu částku 3 000 Euro.

V důsledku vojenských střetů na severu Srí Lanky mezi vládními vojáky a rebely z organizace LTTE („Tamilští tygři“), se více než 190 000 osob ocitlo v zoufalé situaci bez přístřeší a hledá bezpečí v uprchlických táborech v oblastech Vavuniya, Mannar, Trincomalee a Vanni.

Ti šťastnější, kterým se podařilo dorazit do táborů mezi prvními, žijí v nouzových přístřeších. Desítky tisíc dalších lidí nemají střechu nad hlavou a přežívají v chatrčích z větví.

Kapacita táborů je nedostatečná, sanitární a hygienická zařízení neodpovídají ani základním standardům nebo vůbec neexistují. Zdravotní péče je špatně dostupná, chybějí léky i personál.

Srílanská vláda ve spolupráci s nevládními organizacemi se snaží situaci řešit. Potravinová i nepotravinová pomoc je však dosud nedostatečná. Charita ČR se snaží pomoci nejvíce potřebným ve spolupráci s partnerskými organizacemi – s místní Charitou SEDEC a s organizací FCE.

Tato humanitární krize pravděpodobně potrvá několik měsíců. Přispějte prosím těm, kteří Vaši pomoc teď nejvíce potřebují:

Sbírkové konto Charity ČR,
číslo účtu: 22770022/0800 u České spořitelny, VS: 171 (Srí Lanka).
Více na www.charita.cz.

Jan Oulík, tiskové oddělení Charity ČR (převzato z tisk. zprávy z 13. 5. 2009, red. upraveno)

Na základě vzájemné důvěry pokračování ze str. 13**Individuální rozhovory**

Děti mají možnost individuálních rozhovorů s tou pracovnící, kterou si pro svůj problém vyberou. Poznámky, které si o rozhovorech pracovnice vedou, jsou především pro jejich vlastní potřebu, aby nezapomněly, který problém s kterým děckem probíraly, a aby na něj mohly příště navázat. Nikdo jiný k poznámkám bez souhlasu dítěte přístup nemá. To se samozřejmě nevztahuje na oznamovací povinnost.

„Pokud mi někdo v rozhovoru řekne, že je zneužívaný, řeknu mu: Tohle není normální situace, je potřeba, aby se s tím něco dělalo, a já to musím nahlásit. Jestli chceš, dám ti prostor, že to nahlásíš sama nebo sám, ale když to neuděláš do takový a takový doby, tak musím já, protože já bych za to nesla taky zodpovědnost, což nechci. Nebo jestli chceš, můžeme to jít nahlásit spolu.“ Rozhovory se podle slov Jany Dománkové nejčastěji týkají situací mezi kamarády a vrstevníky. Dívky třeba zajímá, jak sbalit kluka, kluci zase chtějí radu, jak na holky. Občas se řeší partnerské problémy nebo nějaká situace doma v rodině nebo ve škole.

Rodiče přišli na to, že kouřím. Jak to mám vyřešit?

I s takovými dotazy se děti na pracovnice eNCČeka obracují. Ty vedou nezbedu k tomu, aby celou situaci popsal, aby řekl, jak si myslí, že to rodič vnímá. Dál se individuálně pracuje. Jestli to chce změnit, nebo jenom tajit, s tím, že děti jsou vedeny k tomu, že kouření a jakákoliv jiná závislost není dobrá. „Ukazujeme negativní stránky závislosti - Hele, je to tvůj život, jestli chceš umřít v pětadvaceti, to je tvůj problém, já ti do toho zasahovat nebudu. Ale chci ti říct, že bys mohl žít i dál a líp. Když přijdou a jsou cítit kouřem, řekneme jim - Hele, ty smrdíš, běž se vyvětrat. Dokud budeš cítit cigaretama, jsi pod vlivem nikotinu, a pod vlivem drog sem nesmíš, tak tady nemáš co dělat. Až nebudeš smrdět kouřem, přijď.“ Na děvčata platí jiná taktika: „Podívej, ty se snažíš, abys byla hezká, a kouřením si to ničíš. Je to normální?“ Oslovená se samozřejmě nejjednodušší cestou postaví na odpor: „Já nechci být hezká!“ Ale Jana Dománková ví, že „v hlavě to zůstane a může o tom přemýšlet.“

Všechno nejlepší k narozeninám

Děti, které eNCČeko navštěvují, buď pocházejí z rodin, ve kterých rodiče nemají na kroužky, nebo k tomu děti nevedou, anebo to jsou děti neschopné pravidelně do kroužku, kde se po nich chtějí výsledky, docházet. „Vidíme to i tady v centru. Pořád jim je potřeba všechno připomínat. Pozornost mají hodně rozptýlenou, a i když se domluvíme, že ve středu budeme např. běhat, a oni slíbí, že určitě přijdou ve stanovenou hodinu, nedá se s tím u všech stoprocentně počítat.“

A co se stane, když uživatel centra překročí povolenou věkovou hranici? „Měli jsme tady 4 nebo 5 kluků, kteří sem chodili, a už přesáhli 20 let. Tak jsme jim řekli: Všechno nejlepší k narozeninám!“ říká s úsměvem, přesto rázně a jasně Jana Dománková. A dodává: „Pokud to vzejde z jejich iniciativy, můžeme se domluvit, že by sem mohli chodit do jednadvaceti, ale třeba jenom tři dny v týdnu. A ptáme se: Proč sem chceš chodit? Pokud to je jen proto, že si chce zahrát kulečnick nebo jít na počítač, tak k tomu jsou jiná zařízení, která může navštěvovat. Pokud chce řešit nějakou svoji aktuální situaci, hledá si práci, hledá si bydlení, můžeme na tom společně pracovat. Musí tam ale být ta zakázka ohledně sociální práce.“

Volný čas, vedení, příprava na život

eNCČeko vzniklo na základě požadavku města. Město dalo dotazníky do škol, ze kterých vyplynulo, že děti by chtěly mít prostor, kde by se mohly nezávazně scházet, něco si zahrát, povídat si s kamarády, a současně kde by byl někdo dospělý, kdo by jim poradil, pomohl, kdo by je vedl. Jako provozovatele si město vybralo Oblastní charitu Havlíčkův Brod a paní ředitelka charity ve výběrovém řízení na post vedoucí centra zvolila Janu Dománkovou. Myslím, že volba nemohla být lepší.

Na webu eNCČeka najdete mj. i formulář pro stížnosti na kvalitu poskytovaných služeb. Hierarchicky jsou seřazeny adresy, kam se se stížností obrátit, od vedoucí centra až po ombudsmana. Je to nevídané a obdivuhodné, protože děti coby uživatelé se tak nenásilnou formou dovídají o tom, že mají svá práva a jak je mohou uplatňovat, a i tento detail svědčí o skutečně precizní práci vedoucí nízkoprahového centra pro děti a mládež, Jany Dománkové.

Vladka Dobešová

pokračování na str. 16

AKTUALITY

FIMFÁRUM je NaZemi

POLÍČKA: Oblastní charita Polička se letos zapojila do mezinárodní oslavy Fair Trade, připadající tradičně na druhou květnovou sobotu. Ve svém charitním terapeutickém obchodě Fimfárum od 14. 5. umožnila provozovat jeden z obchůdků Fair Trade pojmenovaný NaZemi. Návštěvníci tak ve Fimfáru, vedle svého tradičního sortimentu, tvořeného rozmanitými novými i použitými věcmi a výrobky klientů poličské Charity a jiných pomáhajících organizací, najdou v koutku NaZemi výrobky z rozvojových zemí potravinového i řemeslného charakteru.

„Nám v poličské Charitě není lhostejný nelehký život lidí v rozvojových zemích, proto jsme rádi, že jim můžeme pomoci třeba i prostřednictvím spolupráce se společností Fair Trade. Nový obchod NaZemi ve Fimfáru se tak stává dalším prodejním místem a získává hned dvě nej. Je nejmladším prodejním místem a také místem s nejdélší otevírací dobou. Fimfárum je otevřeno každý všední den od 8 do 12 a od 13 do 16 hodin,“ sdělila ředitelka Štěpánka Dvořáková.

Fair Trade obchůdky NaZemi jsou obdobou německých Weltläden, britských Worldshops nebo italských Bottega del mondo. Spravedlivý obchod - Fair Trade je obchodní partnerství, jehož cílem je přímá a účinná podpora znevýhodněných výrobců z rozvojových zemí. Tuto myšlenku se společnost snaží naplňovat především poskytováním „férových“ obchodních podmínek pro zapojené výrobce, důrazem na dodržování základních norem pracovního práva a ochrany životního prostředí a zvyšováním informovanosti spotřebitelů o situaci malých zemědělců a řemeslníků v rozvojových zemích. Touto celosvětovou činností podporují lidi z rozvojových zemí a dávají jim šanci vymanit se vlastními silami z chudoby a žít důstojný život. (Štěpán Plecháček, www.policka.charita.cz)

Sloupnice a rodina – to jde dohromady!

ÚSTÍ N. ORLICÍ/SLOUPNICE: To, že úspěšná rodinná centra mohou fungovat i jinde než ve městě, dokazuje Rodinné centrum Kopretina Sloupnice. Díky výborné spolupráci s obcí došlo k rozšíření prostor centra o novou místnost. Slavnostní otevření nových prostor proběhlo 22. 5. Posláním Rodinného centra Kopretina je především vytvoření otevřeného a přátelského místa k neformálnímu setkávání rodin s malými dětmi. Na klienty centra čeká pestrý pravidelný program i lákavé jednorázové akce. (Alena Kalousová, www.uo.caritas.cz)

Den pro rodinu 2009

PŘELOUČ: Již tradiční Den pro rodinu o svátku všech maminek, který letos připadl na 10. 5., uspořádala v Přelouči zdejší Charita ve spolupráci se Sdružením žen při KDU-ČSL a ZUŠ Přelouč. Odpoledne plné soutěží a her pro děti všech věkových kategorií na přeloučském Masarykově nám. zahájil koncert skupiny BUĎ FIT a žáků ZUŠ Přelouč. Děti předvedly také své výtvarné nadání v oblíbeném malování na asfalt. Maminky, které své ratolesti doprovodily, pořadatelé potěšili květinami s věnováním od vicehejtmana Romana Línka. Záštitu nad touto akcí opět převzal krajský radní Bc. Miloslav Macela, který v závěru předal vítězům soutěže v malování na asfalt pěkné ceny (na obr. vlevo). Téma "Moje rodina" nejlépe ztvárnili a první cenu si odnesli Kuba Vojtěch (předškoláci), Vojta Kurka (mladší

žáci) a Kristýna Blehová (starší žáci). Originální malby pak zdobily náměstí po celou převážně slunečnou neděli. Tato akce oživuje trochu pozapomenutý svátek matek a současně je dárkem pro rodiny s dětmi, kterých letos na přeloučském Masarykově nám. zavítalo více než 80. (J. Karasová, více na www.charitaprelouc.cz)

ŠIKOVNÉ RUCE**PRO HOSPIC 2009**

Oblastní charita Červený Kostelec, středisko Hospic Anežky České, srdečně zve všechny ochotné a šikovné děti, mládež i dospělé k účasti v soutěži „Šikovné ruce pro hospic 2009“ o nejlepší vlastnoručně vyrobený výrobek věnovaný pro hospic.

Soutěží se ve třech kategoriích (1. kat. děti do 9 let, 2. kat. děti od 10 do 18 let, 3. kat. dospělí).

Na výrobek, prosím, nalepte štítek se jménem a příjmením, bydlištěm vč. PSČ, příp. s tel. č., kategorií a prodejní cenou (v obvyklé cen. výši). Správně vyplněný štítek velmi usnadní registraci a umožní včasné pozvání na vernisáž! **Výrobky můžete předat do 25. 9. 2009** buď osobně, nebo poštou do střediska Háčko, Manž. Burdychových 245, PSČ 549 41 Červený Kostelec.

Vernisáž prodejní výstavy a vyhlášení vítězů proběhne v předvečer „Světového dne hospicové a paliativní péče“ 9. října 2009. Jeho součástí bude koncert smyčcového orchestru a sólistů.

Vítězek z výstavy bude věnován na provoz a rozvoj domácí hospicové péče.

Těšíme se na Vaši účast!

Soutěže sledujte také na

www.hospic.cz.

Bližší informace: tel. 491 610330 - pí Wagenknechtová, wagenknechtova@hospic.cz.

Hospic Anežky České můžete podpořit i posláním SMS ve tvaru:

DMS (mezera) HOSPICCK na číslo 87777.

Přispějete tak částkou 27 Kč, cena DMS je 30 Kč.

Na provoz Anežky České můžete přispívat i pravidelně každý měsíc po dobu 1 roku formou SMS ve tvaru:

DMS (mezera) ROK (mezera) HOSPICCK na číslo 87 777.

a každý měsíc Vám bude automaticky odečteno 30 Kč. Za rok tak Hospic Anežky České od Vás obdrží 324 Kč. Finanční prostředky budou použity na zlepšení péče o těžce nemocné a umírající.

Více na www.darcovskasms.cz.

DĚKUJEME!

... Vzdělávání ...

**Semináře
pro zdravotní sestry****Termíny pro podzim 2009:**

- 16. 9.** Problematika chronické bolesti z bio-psycho-sociálního pohledu: *Mgr. H. Neudertová*
- 24. 9.** Šikana v zařízeních sociální služby: *Mgr. M. Černý*
- 1. 10.** Základy rehabilitačního ošetřovatelství: *Mgr. M. Stehlíková*
- 6. 10.** Poruchy chování ve stáří a sexualita seniorů: *Mgr. J. Slaná*
- 20. 10.** Péče o nemocné roztroušenou sklerózou
- 29. 10.** Péče o klienty s Parkinsonovou chorobou: *Mgr. M. Stehlíková*
- 10. 11.** Péče o klienty s Diabetes mellitus: *Mgr. J. Slaná*
- 19. 11.** Demence, Komunikace a asertivita v práci sestry: *PhDr. L. Cetlová, PhD.*
- 26. 11.** Nové postupy v přednemocniční první pomoci: *PhDr. L. Cetlová, PhD.*

Semináře pro zdravotní sestry (s možností získání kreditů) pořádá Oblastní charita Červený Kostelec ve spolupráci s Curatio v edukačním centru Háčko (možnost ubyt. a stravování).

Informace a přihlášky: *Mgr. M. Frýbová, Háčko (Manž. Burdychových 245, 549 41 Červený Kostelec), tel. 491 420 121/34, frybova@hospic.cz, www.ochck.cz.*

DÁRCOVSKÁ SMS**Domov sv. Josefa v Žirči**

můžete podpořit i pravidelným příspěvkem každý měsíc po dobu 1 roku. Stačí odeslat SMS ve tvaru:

**DMS(mezera)ROK(mezera)
DOMOVJOSEF na číslo 87 777**

a každý měsíc Vám bude automaticky odečtena částka 30 Kč. Za rok tak Domov sv. Josefa od Vás obdrží 324 Kč.

Deaktivace služby je možná pouze ze stejného tel. čísla, ze kterého byla původně objednána. SMS pošlete ve tvaru **DMS(mezera)STOP(mezera)DOMOVJOSEF** na tel. číslo 87 777. Zrušení této služby je zdarma. Více na www.darcovskasms.cz.

Domov sv. Josefa můžete podpořit jednorázově posláním SMS ve tvaru:

**DMS(mezera)DOMOVJOSEF
na číslo 87777.**

Přispějete tak částkou 27 Kč, cena DMS je 30 Kč. Podpoříte kvalitní péči o nemocné roztroušenou sklerózou. Více na www.domovsvatehojosefa.cz.

Vaše pomoc je velmi potřebná.

DĚKUJEME!

pokračování ze str. 14

Z TISKOVÉHO SERVISU CHARITY ČR**Charita a Hnutí DUHA usilují o snižování
emisí skleníkových plynů**

PRAHA: Charita ČR podpořila 20. 4. 2009 záměr prosadit zákon, který má pomoci zavést v ČR moderní zelená řešení a stanovit rozvrh postupného snižování emisí skleníkových plynů.

Charita ČR a Hnutí DUHA, přední česká ekologická organizace, se shodly, že takový zákon bude výrazem odpovědnosti ČR za podíl na změnách klimatu a jejich dopadech zejména na obyvatele rozvojových zemí.

Hnutí DUHA prosazuje v rámci kampaně Velká výzva legislativu, která závazně stanoví, že Česká republika bude snižovat exhalace skleníkových plynů o 2 % ročně – krok po kroku, rok po roku.

Rozhýbe tak investice do moderních zelených řešení, jako je zateplování domů, čistá energie, pohodlná veřejná doprava, místní potraviny nebo snadná recyklace. Zákon inspirovaný podobnou legislativou ve Velké Británii posílí ekonomiku, sníží účty rodinám i závislost na dovozu energie a srazí český příspěvek ke globálnímu znečištění. **Více na www.charita.cz.**

*Jan Oulík, tiskové oddělení Charity ČR
(převzato z tisk. zprávy z 20. 4. 2009, red. upraveno)*

Charita ČR pomáhá v Zimbabwe

PRAHA, HARARE: Charita ČR uvolnila ze svého krizového fondu částku 3000 Euro na pomoc trpícím v Zimbabwe. Obyvatelstvo afrického státu Zimbabwe trpí pod vládou diktátora Roberta Mugabeho, zemi v současnosti provází politická nestabilita, rozklad základních funkcí státu a nepříznivé klimatické podmínky (sucho). Kombinace všech těchto faktorů způsobila, že téměř třetina (tedy cca 4 mil. osob) všech obyvatel je závislá na potravinové pomoci, míra inflace dosahuje závratné výše 100 000% a míra nezaměstnanosti se pohybuje okolo 85%. Kromě toho je Zimbabwe zasažené epidemií HIV/AIDS – podle odhadů je nakaženo je 25 - 35% obyvatel.

V srpnu 2008 v zemi vypukla epidemie cholery, která zasáhla všech 12 provincií a téměř 84% okresů. Epidemie si vyžádala více než 1 500 obětí na životech, dalších 30 000 je nakaženo a situace se neustále zhoršuje. Za této situace, kdy je země zasažena hladem a nemocemi, téměř přestala fungovat státní infrastruktura včetně zdravotnictví a vzdělávání. Centrální nemocnice v Harare je uzavřena a regionální zdravotní centra nemají dostatek léků, vybavení ani personálu. Z tohoto důvodu se Charita ČR rozhodla podpořit projekt vedený našimi místními partnery CADEC (Caritas Zimbabwe) a CRS, jehož hlavními cíly jsou zlepšení situace v oblasti výživy pro pacienty s cholerou a AIDS podáváním energetických potravin s vysokým obsahem proteinu a zajištění dodávek čisté a bezpečné pitné vody do nemocnic.

Poskytování pomoci prostřednictvím našich partnerů přímo v místě zaručuje, že pomoc se dostane přímo nejpotřebnějším příjemcům, a to s minimálními vedlejšími a režijními náklady. Díky přítomnosti našich prověřených partnerů na místě máme stále aktuální a čerstvé informace o situaci v Zimbabwe. Charita ČR situaci monitoruje a v případě potřeby je připravena poskytnout další pomoc potřebným.

Na pomoc Zimbabwe můžete přispět na sbírkové konto Charity ČR, číslo účtu: 22770022/0800 u České spořitelny, VS: 119. Více na www.charita.cz.

*Jan Oulík, tiskové oddělení Charity ČR
(převzato z tisk. zprávy ze 17. 4. 2009, red. upraveno)*

Maminky oslavily svátek Kytičkou v Pohádce

Již po osmé uspořádala královéhradecká mateřská centra (KMC Sedmíkráska, MC Domeček, MC Žirafa, MK Pohoda a YMCA) v neděli 10. května 2009 oslavu Dne matek – rodinné odpoledne Kytička.

Počasí navzdory deštivé předpovědi vyšlo, a tak si do parku Pohádka našlo cestu na pět set lidí, zejména rodin s malými dětmi. Každá maminka i babička dostala jako pozornost u vchodu krásnou gerberu. Děti vyráběly mamin-kám u stánků pořadatelů drobné dárky - kytičku z barevného papíru, srdíčko k zapáchnutí do květináče, usměvavé sluníčko či ryбку ve stylu origami. Také si mohly zazpívat a zasportovat – lovit ryбку, trefovat kytičkový terč či zajet slalom s kočárkem nebo kolečkem. Zatím co kluci kočárek houfně odmítali, holčičkám kolečko problém nedělalo.

Maminky na mateřské dovolené měly příležitost si na jednom místě vybrat z nabídky pořádajících organizací ten pravý tip pro aktivní trávení času s dětmi. Každé mateřské centrum mělo totiž připravenou nástěnku a dostatek informačních materiálů o své činnosti. Všechny účastníky krátce pozdravili jménem zastupitelstva města Hradec Králové pánové Ing. Oldřich Vlasák, Ing. Boris Herman a Ing. David Kafka. Nakonec byly děti svolány na pohádku o myškách v podání studentek PdF UHK a dospělí si zatím vychutnali voňavou kávu.

Pořadatelé děkují za podporu Statutárnímu městu Hradec Králové, Galerii a kavárně Na Kopci, Gymnáziu J. K. Tyla a Středisku amatérské kultury Impuls.

Poznamenejte si do kalendáře, že i příští rok, a to druhou květnovou nedělí, se akce Kytička bude na stejném místě konat. Připomínka svátku, který v našich zemích propagovala po roce 1918 zejména Alice Masaryková, se již stala pěknou královéhradeckou tradicí.

Iva Vojkůvková

Výročí zasvěcení farnosti

V říjnu letošního roku uplyne již 65 let od zasvěcení naší Římskokatolické farnosti Červené Janovice Panně Marii. Záznamy farní kroniky nám popisují situaci, za které se naši předchůdci rozhodli požádat o tuto významnou pomoc.

Blížil se konec války, který u části lidí vyvolal potřebu vzájemné soudržnosti a pomoci, ale u jiných naopak z jejich chamtivosti vznikla touha po cizím majetku či pomstě proti těm, kteří s odcházejícím režimem spolupracovali, způsobili příkoří nebo jiné újmy. Situaci koncem roku 1944 komplikovalo i to, že v Červených Janovicích bylo v tu dobu navíc ubytováno 100 „národních hostů“, tj. německých občanů, kteří utíkali před frontou z východních oblastí. Jenom na naší faře jich bylo ubytováno 14. Kronika popisuje zpuštění některých mladých Němců, ale také zbožnost starých a nemocných německých občanů, kteří svou pravidelnou účastí na mši svaté jistě žádali od Pána Boha odpuštění pro německý národ.

Těmto starým a nemocným lidem reálně hrozilo, že se proti nim zaměří odplata Čechů za jejich válečná utrpení.

Za této situace požádala naše farnost o zasvěcení Panně Marii. Zasvěcení farnosti vykonal vynikající kněz, spisovatel, esperantista, profesor Jan Filip. V naší oblasti už potom nedošlo k eskalaci dalšího utrpení na konci války. V pozdějším období došlo Božím řízením k tomu, že v roce 1957 nastoupil do naší farnosti jako kněz bratr P. Jana Filipa, P. Karel Filip, který byl později jmenován děkanem a čestným kanovníkem. V naší farnosti aktivně sloužil 38 let a po té ještě 5 let až do své smrti v lednu 2001 sloužil mše svaté ve filiálním kostele naší farnosti v Petrovicích.

Z vlastní zkušenosti víme, že pro zachování křesťanství zejména na venkově je důležité mít uznávané osobnosti – kněze a s nimi spolupracující živé farnosti. Co je to farnost asi nejlépe vystihl Jan Pavel II., když prohlásil, že „farnost není nahodilým seskupením katolíků, ale je způsob místního života“.

V letošních májových pobožnostech budeme proto děkovat Panně Marii za její významnou pomoc, že jsme zůstali živou farností, ale také našim předchůdcům za jejich prozíratelnost v rozhodnutí o zasvěcení červenojanovické farnosti Panně Marii.

František Nešpor

Spring Fest podruhé

Dne 18. dubna se ve Vysokém nad Jizerou konal druhý ročník (nejen) rockového festivalu Spring Fest. I když může být můj pohled coby organizátora zkreslený, soudím, že se akce povedla a prozatím ke mně doléhají převážně pozitivní ohlasy. Program večera si kladl za cíl nejen představit zajímavé kapely, ale také umožnit setkání nevěřících s jejich křesťanskými vrstevníky.

Samotná příprava festivalu probíhala již od léta minulého roku. Výběr kapel byl velmi náročný, adeptů bylo poměrně mnoho, dokonce i ze sousedních zemí, ale na pozvání zahraniční kapely jsme si ještě organizačně netroufli. Kvůli základní myšlence projektu jsme neomezili výběr na kapely pouze křesťanské. Večer proběhl z pohledu organizátora nad očekávání klidně. Vzniklo pouze několik změn v meziprogramech, kapely dorazily však všechny. Návštěvníků jsme napočítali zhruba čtyři sta, což je na poměry malého podhorského městečka velmi krásné. Jako první mohli přítomní slyšet hardcore v podání od Run(A) Way, dále originální veselou kapelu Strictly Commercial se stylem progresive-funk-rock. Jako další přišel na řadu známý pražský Green Smätröll hrající ska a melodické jazz/reggae. Jedením z vrcholů večera bylo vystoupení Šatlavy, která si s sebou přivezla i skalní fanoušky. Jako předposlední vystoupila známá white-rocková formace Michael. Celý večer ukončil melodic-speed-metalový Samhain. Kromě hudebních vystoupení mohli účastníci vidět světelnou show skupiny Ascarya, poslechnout si zábavného imitátora, zúčastnit se soutěže o paraglidingový seskok nebo žasnout nad vystoupením krásné mladé kouzelnice. Kapely byly za svoje nasazení odměněny originálními püllitry s logem Springfestu. Zajímavé kulturní události si všimla i Česká televize a natočila o festivalu reportáž. Také se podařilo realizovat vydání DVD se stovkami fotek a záznamem celého večera. Již nyní prozradím, že se fanoušci moderních hudebních žánrů mohou těšit na třetí pokračování Spring Festu.

Jiří Jína

POMŮCKA: LEE, APA, UKA, TRHLÍK, EIGHT, ABSINT, CHF	SVATEBČAN (NÁREČNÉ)	OHROM- NOST	1. ČÁST TA- JENKY	MPZ MAKE- DONIE		SALAMANDR	ESPERANT- SKÝ NEČÍ	TRETA		ZKR. MÉNOVÉ JEDNOTKY ŠVÝCARSKA	3. ČÁST TA- JENKY	UZENÁ RYBA	PLSTĚNÁ ČEPICE
POČET DNÍ V TYDNU					ŘÍMSKÁ 1099				CITOSLOV- CE				
SYN PO- TOMKA					ANGLICKÝ ZAVĚTRÍ PÍSMENO ŘECKÉ ABECEDY				DETEKTIV (HOVO- ROVÉ) CHEM.ZN. YTERBIA				
ZKRATKA KOMISE PRO ATÓ- MOVOU ENERGII				PŘECHODY PŘES ŘEKU MEZN. KÓD SRI LANKY					SNÍŽENÝ TÓN ZKRATKA SEVEROVÝ- CHODU				
ČESKÝ DIRIGENT							FRANCOUZ- SKÝ LIKÉR						
	CITOSLOV- CE MEKNUTÍ SPZLOUN				„Jsme-li živi Božím Duchem, dejme se ...“ (pokračování v tajence)				SLOVENSKÝ PTAK				
HLAVNÍ MĚSTO PERU										MEGATUNA	ZKR. ČESKÉ ARMÁDY RUSKÝ SOULHAS		
ZN. NITONU			POKUD	PACH					CHEM.ZN. MENDELE- VA OSMIVESLÍ- CE			POLIBEK (KNIŽ.)	VÝZVY
NEOBDELA- NÉ POLE						PRÁVO ODFORO- VAT	MÝLKA	ČÁST ZÁVOODU SPZ OKRESU LIBEREC					
	ZN. GONIO- METRICKÉ FUNKCE	PREDLOŽKA RAKOUSKÁ TISKOVÁ AGENTURA			VYKLEŠTĚNÍ BYCI					ČIKÁN	PODNIK V PROSTĚ- JOVĚ SPZ PRAHY		
2. ČÁST TA- JENKY					VYSTĚ- HOVÁNÍ DO CIZINY SLOVENSKÁ PLOŠNÁ MÍRA								
PŘÍSTROJE								UBÝTOVACÍ ZARÍZENÍ					
OPAK POD				SPZ ROKY- CAN				KYTY					

Řešení křížovky, včetně uvedení biblické knihy, kapitoly i verše, pošlete na adresu redakce (viz tiráž) do 15. 6. 2009. Odpověď je samozřejmě možné zaslat i elektronickou poštou na adresu: ikd@diecezezhk.cz. Vylosovaný úspěšný řešitel od nás získá věcnou cenu věnovanou **Karmelitánským nakladatelstvím. Tajenka z minulého čísla: „Když ještě byla tma, šla Marie Magdalská k hrobu a spatřila, že kámen je od hrobu odvalen.“ (J 20, 1) Výherce: Václav Novák, Lanškroun**

Rok svatého Pavla

- Svatý Pavel píše list Filemonovi, koloskému občanovi, kterému uprchl otrok, jak se jmenoval?**
 - Kotanidis
 - Šamaš
 - Onezimos
 - Epafroditos
 - jeho jméno neznáme
- Znáte jména společníků, kteří doprovázeli apoštola Pavla do Filip?**
 - Silas a Timotej
 - Barnabáš a Timotej
 - Benjamin a Silas
 - Petr a Timotej
 - Syzygus a Silas
- Většina historiků se shoduje na tom, že byl svatý Pavel popraven v:**
 - Římě
 - Jeruzalémě
 - Korintě
 - Athénách
 - Ilýrii
- Co je to Sanhedrim**
 - město poblíž Alexandrie, kterým procházel svatý Pavel
 - velekněz, starší z lidu
 - je nejvyšší rada židů, kterou tvořilo 70 starších a velekněz
 - učedník svatého Pavla, kterého potkává v Korintě
 - název vyhlášky vydané císařem na postih prvotních křesťanů
- Jak se jmenoval služebník Ježíšův, který uzdravuje Saula z jeho slepoty?**
 - Barnabáš
 - Kaefáš
 - Jan
 - Ananiáš
 - Agabus

Na vaše odpovědi se těšíme do 15. 6. 2009.

Správné odpovědi z IKD 5/2009:

1) e; 2) e; 3) a; 4) c; 5) b.

Pravidla kvízu 2009: V každém kole je pět otázek, za každou správnou odpověď získáte 1 bod. Po dosažení nejméně 20 bodů jdete do slosování, ve kterém vylosujeme tři výherce.

Diář biskupů

Mons. Dominik Duka, OP

- 1. 6. 17.30 HK, biskupství, ekonomická rada diecéze
- 3. 6. 10.45 Pardubice, výstaviště Ideon, Dny chleba
- 5. 6. Olomouc, CMTF UP, konference „Apoštol Pavel a Písmo“
- 6. 6. 8.00 Včelákov, mše sv. a žehnání praporu
- 7. 6. 10.00 Pecka, biřmování
- 7. - 8. 6. Špindlerův Mlýn, Erlebachova bouda, výjezdni schůze vikářů
- 9. 6. 10.00 Kutná Hora, konference vikariátu Kutná Hora – Poděbrady
- 10. 6. HK – Pražské Předměstí, generální vizitace
- 11. 6. 10.00 Litomyšl, konference vikariátu Litomyšl
- 13. 6. 10.00 Dolní Újezd, biřmování
- 15.00 HK, Nové Adalbertinum, Diecézní setkání seniorů
- 14. 6. 9.30 HK, katedrála Svatého Ducha, mše sv. a eu-charistický průvod
- 15. 6. 9.30 Praha, stálá rada ČBK
- 16. 6. Praha, senát Parlamentu ČR, 10. výročí úmrtí Václava Bendy
- 18. 6. Horní Heřmanice, generální vizitace
- 20. 6. 15.00 Lomnice nad Popelkou, biřmování
- 21. 6. 10.00 Dolní Dobrouč, biřmování
- 25. 6. 18.00 Litomyšl, zámek, koncert festivalu Smetanova Litomyšl
- 27. 6. 9.30 HK, katedrála Svatého Ducha, jáhenské a kněžské svěcení
- 14.00 Bohuslavice nad Metují, žehnání praporu
- 28. 6. 11.00 Valteřice, mše sv.
- 15.00 Ostrov – Úmyslovice, procesí a mše sv. – Polabská pouť
- 29. 6. HK – Pouchov, pouť ke sv. Pavlu

Mons. Josef Kajnek

- 6. 6. Králíky, mariánská 1. sobota v měsíci
- 7. 6. 8.30 Ústí nad Orlicí, biřmování
- 17.30 HK, katedrála Svatého Ducha, kapitulní nešpory
- 7. - 8. 6. Špindlerův Mlýn, Erlebachova bouda, výjezdni schůze vikářů
- 12. 6. 20.00 Litomyšl, zámek, koncert festivalu Smetanova Litomyšl
- 13. 6. 10.00 HK, kostel Panny Marie, mše sv. – Diecézní setkání seniorů
- 19. 6. 12.00 HK, kostel Božského Srdce Páně, poutní mše sv.
- 20. 6. 10.00 Česká Bělá – Macourov, mše sv. pro setkání rodáků
- 21. 6. 9.00 Náchod, biřmování

16.00 Josefov, biřmování

- 27. 6. 9.30 HK, katedrála Svatého Ducha, jáhenské a kněžské svěcení
- 15.00 Rohovládova Bělá – Voleč, mše sv. a žehnání praporu
- 28. 6. 10.00 Lázně Bělohrad – Byšičky, poutní mše sv.
- 16.00 Mlázovice, jáhenské svěcení Miloše Poura

Mons. Karel Otčenášek

- 11. 6. 9.30 HK, katedrála Svatého Ducha, mše sv.
- 13. 6. 10.00 HK, kostel Panny Marie, mše sv. – Diecézní setkání seniorů
- 27. 6. 9.30 HK, katedrála Svatého Ducha, jáhenské a kněžské svěcení

Úmysly apoštolátu modlitby

Červen 2009

Všeobecný: Aby mezinárodní pozornost vůči chudším zemím dala vzniknout konkrétní pomoci, zvláště ve snižení zdrcujícího břemena zahraničních dluhů.

Misijní: Aby církve, které působí v oblastech poznamenaných násilím, byly podporovány láskou a konkrétní blízkostí všech katolíků na světě.

Úmysl našich biskupů: Aby na přímělu apoštola národů evangelium propustovalo do všech oblastí a okamžiků každodenního života.

DĚTSKÝ TÁBOR CHAIRE

Kláštevec n. Orl.

25. 7. – 8. 8. 2009

Občanské sdružení Aliquantulum zve děti ve věku 9-14 let, které se nebojí prožít 14 napínavých dní mimo dosah maminčiných sukní a svitu televizorů, na letní stanový tábor v křesťanském duchu, který letos proběhne 25. 7. – 8. 8. 2009. Celotáborová legenda a soutěž družin i jednotlivců v tábornických dovednostech, netradiční hry, nová přátelství, táborové ohně, dobrodružné aktivity, noční nebe plné hvězd, fyzické i duchovní otužování, mše sv. v přírodě, sportovní a dramatické aktivity – to vše a ještě mnohem více můžete zažít na tábořišti u samoty Březovka v Orlických horách. Program pro cca 32 dětí zajišťuje desítky zkušených vedoucích spolu s knězem. Cena tábora: 2.500 Kč. Kapacita je omezená, proto neváhejte. Více informací a přihlášky ke stažení najdete na www.aliquantulum.estranky.cz. Kontakt na hlavního vedoucího Mgr. M. Nedorostka – tel.: 777 829 250. email: cyber.m@email.cz

Jménem všech vedoucích srdečně zve

Ondřej Bouma a P. David Vopřada

Dialog o změnách

V dubnovém čísle IKD byla uveřejněna výzva k dialogu o probíhajících změnách v diecézi. Dotazy měly směřovat především ke třem aktuálním tématům, a to: slučování farností, vznik Fondu solidarity a pronájmu Nového Adalbertina v Hradci Králové firmě Bohemia Touristik s.r.o.. V tomto čísle část dialogu přetiskujeme. Na otázky odpovídají generální vikář, Mons. Tomáš Holub a vikář pro pastorační P. Karel Moravec. Vzhledem ke skutečnosti, že je prostor čísla velmi omezen, museli jsme přistoupit k výběru dotazů a ve většině případů je zkrátit. Jejich plné znění naleznete na diecézních internetových stránkách <http://www.diecezhk.cz>.

Vážený otče biskupe, pane generální vikáři, chtěla bych vznést dotaz ohledně slučování farností a zároveň vyjádřit svůj názor na toto téma. Co se týká administrativní stránky celé věci, tam je to jasné - usnadnění vedení účetnictví atd.

Protože se jako varhanice pohybuji dlouhá léta převážně ve venkovských farnostech, znám tamější situaci a mám ze slučování farností po praktické stránce trochu obavy. Pokud by ve větších farnostech (městských) byli 2 - 3 kněží, kteří by do okolních vesnic dojížděli a o tyto venkovské farnosti se starali (jak se již dnes někde děje) - není o čem diskutovat.

Slyšela jsem ale ještě o další variantě (nevím, nakolik je tato informace správná), která počítá s tím, že by se bohoslužby nesloužily ve venkovských farnostech, ale lidé z venkova by dojížděli do jedné centrální farnosti. Zde by bylo více kněží a nedělní mše sv. třeba tři během dopoledne.

V tomto případě by, myslím, nastal dost vážný problém, a myslím, že ne jeden. Především, není možné předpokládat, že se ti starší lidé, kteří především naše venkovské kostely navštěvují, dostanou do města na nedělní bohoslužby. Jejich „mladí“ mají auta, samozřejmě. Ale kdo z nich chodí do kostela? Kdo z nich bude ochoten a schopen své blízké na bohoslužby dopravit? Často tito mladší lidé mají i víkendové služby - i já sama střídavě o víkendu sloužím.

Nedělní bohoslužba je na malé vesnici často to jediné dění, kde se lidé mohou sejít, popovídat si a společně nabrat sílu zase do dalšího týdne.

A konečně - pokud by se opravdu veškeré dění mělo přesunout do nějaké centrální farnosti, co bude s těmi venkovskými kostelíky? Pokud se nebudou alespoň 1 x týdně otevírat a větrat, budou chátrat velice rychle. Stav mnohých ani dnes zdaleka není uspokojivý, ale brzy by byl jistě katastrofální.

Václava Cemperová, Chotěboř

Odpověď:

Díky za Váš názor.....

Ke slučování stručně uvedu některá fakta:

Církev chce, aby každá farnost měla svého vlastního faráře, který sídlí ve farnosti. Nepočítá se stavem, který u nás máme dnes, totiž že by jeden kněz měl ve správě 2-3 farností. To je jen přechodný stav, který předpokládá brzké obsazení uprázdněné farnosti vlastním farářem. Záměry slučování farností jsou vedeny především úmyslem zjednodušit administrativu a uvést věci do reálného stavu odpovídajícího úmyslům církve a současné demografické situaci. Varianta, že by se bohoslužby nesloužily ve venkovských farnostech naprosto nesouvisí se slučováním farností, patrně se jedná o dezinformaci. Slučováním farností se v praktickém programu bohoslužeb v jakémkoliv kostele ve farnosti kmenové i sloučených nic nemění.

Biskupství nebude žádnou farnost slučovat násilně přes protesty věřících. Chce však, aby věřící vyslechli a zvážili všechny důvody, které nás ke slučování vedou. Chce otevřeně vést dialog, avšak s pravdivými a nezkrácenými informacemi.

Při sloučení se v obci, která byla dříve farností, nic nezmění na dosavadním životě věřících, na pořadu bohoslužeb, na péči o kostel,...

V době menšího počtu kněží, kdy nelze mít ve všech venkovských kostelech v neděli mši svatou, je třeba využívat jinou možnost, např. mši svatou ve všední dny, pobožnosti (májová, růženec, bohoslužba slova,...), které mohou konat i laici sami v situacích, kdy kněz nemůže,.... to stále znovu kněžím i věřícím doporučujeme.

Protože poznáváme, že mnoho protestů proti sloučení vyplývá z neúplných informací a nepodložených obav, nabízíme všem farnos-

tem dialog o navrhovaných změnách. V případě zájmu do kterékoliv farnosti přijedu a můžeme si vysvětlit význam a důvody slučování i nejasnosti a obavy.

P. Karel Moravec

Dobrý den,

prosím o uveřejnění informací, jakým způsobem byla vybrána firma Bohemia Touristik s.r.o. k provozování Nového Adalbertina, jaké má tato firma zkušenosti s provozováním podobného zařízení restauračního nebo ubytovacího v minulosti a s jakými výsledky?

Vladimír Dvořák, Hradec Králové

Odpověď:

Bohemia Touristik byla vybrána na základě nabídek z oslovených zájemců. Její společníci mají zkušenost z minulých restauračních aktivit v Hradci Králové a v současnosti provozují i penzion v Peci pod Sněžkou.

Způsob výběru byl charakterizován dvěma zásadními kritérii:

1. Nájemce musel souhlasit s jednoznačnými etickými podmínkami provozu Nového Adalbertina, ke kterým se také smluvně zavázal.

2. Sjedené nájemné několikanásobně převyší dosavadní sumu. Toto navýšení tak bude moci být použito ve prospěch celé diecéze, která se na opravě Nového Adalbertina finančně podílela.

Věřím a modlím se, aby i tento krok vedl k cíli, se kterým jsem vstupoval do služby generálního vikáře: aby se konkrétní lidé v celé naší diecézi mohli setkat se živým Bohem.

P. Tomáš Holub

Vážení,

omlouvám se, že se znovu ozyvám a mám připomínku ke stanovám Fondu solidarity.

Do dnešní doby, co jsem v Humpolci se nám podařilo mnohé opravit jenom z toho důvodu, že jsme vyhlášovali účelové sbírky pro účely farností a při samotné realizaci oprav jsme si oblékli montérky, aby vynaložené finance na opravy byly co nejmenší.

Pouze a jedině účelové sbírky pro účel farnosti nám vytvářely možnosti finančních investic pro majetek i pastorační farnosti.

Vámi navržená směrnice k Fondu solidarity královéhradecké diecéze nám zakazuje tyto účelové sbírky. Ve směrnici k Fondu solidarity, odst. 2/c, je psáno, že není možno vázat jakoukoliv sbírku při pravidelných bohoslužbách výlučně účelově ve smyslu can. 1267, § 3 CIC (výklad církevního práva je pouze ten, že darů poskytnutých věřícími na určitý účel se může použít pouze a jenom k tomuto účelu, že se nemůže použít k jinému účelu a ani jeho část). Vím, že se vámi navržená směrnice dá obejít, ale proč bych žil s vědomím, že jsem obcházel vaše nařízení (různé obcházení u některých farností zde bylo, je a bude – viz účelové sbírky na různé potřeby – výkazy hospodaření)! Jsem vámi ustanovený do farností, proto nechci obcházet vaše rozhodnutí. Je k zamyšlení, že jsou vámi určené účelové sbírky, které farnost musí vyhlásit, ale sama na své potřeby vyhlásit sbírku nesmí.

Navrhuji, aby určitý počet sbírek v roce mohl být vyhlášen pro účely farnosti, jinak vámi navržená směrnice zabraňuje materiálnímu i pastoračnímu rozvoji farnosti.

S přáním všeho dobrého

P. Marian Sokol, vikář Humpolec

Odpověď:

Milý Mariane,

souhlasím s Tebou, že je variantou umožnit farnostem omezený počet účelových sbírek v roce. Samozřejmě to pravděpodobně bude zna-

menat významné snížení solidarity mezi farnostmi. Budou tedy farnosti, které neopraví nic a nebude z čeho čerpat, když bude třeba přidat k získané dotaci. Je otázkou, jestli pak má fond solidarity vůbec smysl.

Druhou variantou, která by na jedné straně zachovala motivaci věřících dát na konkrétní účel a zároveň nepotopila fond solidarity je snad možnost vypočítávat deset procent z celkového množství vybraných peněz, tedy i z účelových sbírek. Pro zachování příslušného kánonu CIC pak zvýšit procento odvodu ne z celkové sumy, ale pouze ze sbírek neúčelových tak, aby celková výše včetně sbírek účelových byla těch zmíněných deset procent.

Příklad: 100 000 Kč účelové sbírky
100 000 Kč neúčelové sbírky

Celkem: 200 000 Kč

Z toho předepsaný odvod: 20 000 Kč

Tedy: 20% z neúčelových sbírek

Co Ty na to?

P. Tomáš Holub

Otče biskupe,

vzhledem k výzvě k dialogu, zveřejněné na webu biskupství, a z důvodu, že bych rád lépe porozuměl systému, na jehož financování se prostřednictvím sbírek také svou troškou podílím, se na Vás obracím s následujícími dotazy:

- 1) Jaký je plánovaný roční rozpočet Fondu solidarity (např. na roky 2009 a 2010)? Zajímaly by mě hlavní kapitoly tohoto rozpočtu dle směrnice k Fondu solidarity, zejména:
 - příspěvky farností, duchovních správ a kapitul ze zisku hospodářské činnosti
 - příspěvky farností, duchovních správ a kapitul ze zisku z prodeje majetku (mimo prodej far)
 - příspěvky farností, duchovních správ a kapitul ze sbírek při bohoslužbách
 - sbírka na pojištění (v prezentaci je uvedena, ve směrnici ne)
 - příspěvky kněží a biskupů
 - jiné příspěvky
 - výdaje na svépomocný fond diecéze
 - výdaje na dofinancování pojištění majetku diecéze
 - výdaje na činnost vikariátních stavebních techniků
 - výdaje na tiskoviny pro farnosti
 - pojištění majetku diecéze a farností (v prezentaci je uvedeno, ve směrnici ne)
 - neočekávané výdaje celodiecézního charakteru
 - pastorační aktivity biskupství ve prospěch diecéze
 - navrácené příspěvky dle bodu 8 Směrnice

Předpokládám, že při plánování struktury a výše příspěvků i výdajů biskupství vycházelo z údajů dostupných z účetnictví a daňové evidence farností za poslední roky, takže odhad příjmové i výdajové stránky rozpočtu Fondu je k dispozici.

- 2) V bodě 2 Směrnice se hovoří o „výnosu z prodeje majetku farností, duchovních správ a kapitul ze zisku z prodeje majetku (mimo výnosu z prodeje far)“. Jaká jsou tedy pravidla pro nakládání s výnosem z případného prodeje far?

Václav Hřeček

Odpověď:

Vážený pane Hřečku,

předpokládaný objem financí ve fondu solidarity se pohybuje kolem osmi milionů Kč. Ostatní rozložení, které po mně žádáte, v současné době ještě nemám k dispozici, nicméně bude po přidělení financí uveřejněno na webu naší diecéze. Prosím, mějte s námi strpení.

Co se týká výdajů, bylo rozhodnuto ekonomickou a kněžskou radou diecéze, že v letošním roce nebude rozdělena celá částka, abychom neopakovali chyby z minulosti, kdy jsme rozdělovali peníze slíbené a očekávané, které však fyzicky ještě nebyly na účtu biskupství. Jak víte z pravidel fondu, více než polovina bude k dispozici až v měsíci listopadu – po druhém odvodu. K druhému bodu sděluji, že výnos z prodeje far se bude řídit i nadále podobnými pravidly, jaká platila v minulosti (kvůli spravedlnosti vůči těm, kteří faru prodali již v minulých letech), a to 25% pro potřeby farnosti, 75 % pro pokrytí dluhu biskupství

vzniklého rozdělením většího množství peněz na podporu farností v minulých letech než bylo reálně k dispozici.

Děkuji za Vaši ochotu k dialogu, vážím si ji.

V úctě

P. Tomáš Holub

Dobrá křesťanská myšlenka vzájemné solidarity je zde bohužel zcela negována principem, který je poplatný socialismům a o kterém každý ekonom s alespoň průměrnou zkušeností ví, že nefunguje a přináší negativa všem zúčastněným. Tento systém degraduje dárce na daňového poplatníka, který pochopitelně nemá důvěru k hospodaření s penězi centrálním orgánem, a proto hledá cesty, jak odvody minimalizovat. Na druhé straně se potřební snaží získat od centra dotace s pocitem, že na ně mají nárok, a své potřeby raději patřičně nadsadí, aby získali maximum. Centrální orgán se přece má starat, ne? A konečně komise, která bude za centrálu (v našem případě biskupství) přerozdělovat shromážděné prostředky, je systémově v nebezpečí úpadku v „kamarádičkování“ a jednostranného nadřezování, popř. ještě něčeho horšího. Výsledkem nakonec bude jen všeobecné znechucení a vzájemná nedůvěra. Systémové nedostatky lze již dnes doplnit poukázáním na konkrétní problém, a tím je složení komise, která má rozhodovat. Je snad odpovídající poměr 5 kněží a 4 laici, když většina peněz jde do fondu od laiků? Tento poměr je jistě ospravedlnitelný příslušnými paragrafy církevního práva. Je však nezbytné si uvědomit, že ty již dávno neodpovídají současnému společensko-ekonomickému systému, a rozhodnout se, zda budeme lpět na liteře zákona, nebo se nad ni povznese a po vzoru prvních křesťanů se vrátíme k úsilí o vzájemnou lásku. Dalším sporným tématem jsou předměty financování ze zmíněného fondu solidarity. V listu pana biskupa o hospodaření diecéze se píše: „Tento nový fond solidarity není určen k uhrazení úvěru biskupství, ale pro pomoc farnostem“. Dofinancování plošného pojištění či práce stavebních techniků je vcelku srozumitelná, ale diecézní pastorační aktivity a mimořádné celodiecézní aktivity jsou již velice nekonkrétním pojmem. Myslíme si, že k realizaci či nerealizaci těchto aktivit se farnosti nebudou moci vyjádřit a pouze je budou formou Fondu solidarity muset financovat.

Navrhujeme ustanovit cosi jako „patronát farností“, které hospodaří s většími příjmy, nad jinými farnostmi, které mají příjmy minimální až skoro žádné. Došlo by tak ke svobodné a přímé solidaritě farností s farností a tzv. bohatší farnost by dobře dohlédla na využití darovaných financí.

Marie Seidlová, Ing. Petr Seidl, CSc.

Odpověď:

Vážení manželé Seidlovi,

děkuji za Váš příspěvek do dialogu, vážím si ho. Ke složení komise bych chtěl jen podotknout, že většina v počtu kněží (pouze o 1) nechce reflektovat zdroj peněz, protože se domnívám, že jestliže kněží ze svého platu do tohoto fondu přispívají každý 7% z čistého zisku, pak pravděpodobně přispívají mnohem více než významná většina laiků. Většina na straně kněží je motivována spíše jejich znalostmi celkové situace, kterou mnohdy zástupci z jednotlivých farností mohou mít jen s velkými obtížemi. Rozumím variantě, kterou navrhuje „patronátních farností“, byla vážně diskutována. Nicméně se domnívám, že přináší více problémů než současná forma fondu solidarity:

- a) téměř žádná farnost v naší diecézi se dnes necítí bohatá, tedy na straně těch, kteří jsou ochotni dávat chudým farnostem, bychom neměli téměř nikoho.
- b) Vámi navrhovaný systém patronátních farností buď bude závislý na eventuelních bohatších farnostech (které stejně nemáme) a tím vznikne obrovský tlak na jejich ekonomické rady se stejným nebezpečím „kamarádičkování“, o kterém se zmiňujete, nebo to bude opět byrokratická varianta řízená biskupstvím, ve kterou také nevkládáte plnou důvěru.

Jsem jistě ochoten o Vaší myšlence dále diskutovat, ale pro kněžskou radu byly výše uvedené argumenty zásadní proč se k této formě solidarity nepřiklonit.

S úctou

P. Tomáš Holub

Pozvánky

Doctrina christiana

Nové Adalbertinum, Velké náměstí 32, Hradec Králové, Farní místnost sobota 6. 6. 2009

9.00 – 10.30 *Mgr. Jan Hojda*, Nejsvětější Trojice – ústřední tajemství víry

11.00 – 12.30 *RNDr. Tomáš Reschel, Ph.D.*, Svatý Pavel a křesťanské památky v Turecku

Bohemia sancta

Nové Adalbertinum, Velké náměstí 32, Hradec Králové, Farní místnost úterý 2. 6. 2009

PhDr. Tomáš Petráček, Ph.D., Th.D., Význam českých světců z hlediska sociálních dějin

úterý 16. 6. 2009

PhDr. Radek Martinek, ThLic. Mgr. Karel Sládek, Th.D.

Úcta ke svatým mezi východem a západem

Zprávy z ČM Fatimy

Léto budiž pochváleno! Letní prázdniny a s nimi rekreační turnusy jsou připraveny!

Prohlédněte si naše internetové stránky a můžete ještě najít volná místa pro rodiny, prarodiče, děti a mládež. ČM Fatima má připraveno veškeré zázemí, programy společenské i duchovní. Základní cena za lůžko je 140,- Kč/den

I. mariánská sobota 6. 6. 2009 s mimořádným hostem P. Eliasem Vellou, exorcistou z Malty.

Pravidelný dopolední program 10.00 hod. žehnání nemocných a 10.30 hod. poutní mše sv. ve farním kostele. Od 14.00 hod. evangelizační program v přírodním areálu, v 17.00 hod. mše sv. za uzdravení rodových kořenů – celebruje P. Elias Vella.

V neděli **14. 6. 2009** v 9.00 hod. se koná **mše svatá a průvod Božího Těla** z farního kostela do střediska ČM Fatimy

Ve dnech **17. - 21. 6. 2009** proběhne **výroční setkání německých rodáků** s poutí do Králík (18. 6. 2009)

22. - 25. 6. 2009 celostátní exercicie Orla v roce sv. Pavla

26. - 28. 6. 2009 víkend mladých v rámci regionální novény FA v ČR

Navazují prázdninové turnusy až do konce srpna.

Programy Fatimského apoštolátu v regionech ČR:

út 2. 6. v 15.00 hod. Moravské Budějovice

po 15. 6. v 17.30 hod. Hradec Králové-Pouchov

Poutě:

7. - 14. 6. 2009 Itálie – Řím (sv. Pavel) - Neapol a okolí, 20. 6. 2009 Slovensko -Turzovka, 19. 7. 2009 Jablonné v Podještědí – pouť ke sv. Zdislavě (pouť nemocných a rodin), 15. 8. 2009 Králíky – hlavní diecézní pouť, 23. 8. 2009 Sv. Hostýn - 100 let Orla, 14.-21. 9. 2009 Chorvatsko - Medjugorje, 5. - 17. 10. 2009 Ars, La Salette, Laus, Lourdes, Fatima, 20. - 27. 10. 2009 Izrael - Svatá země

Informace, přihlášky, kontakt:

Fatimský apoštolát v ČR, č.p. 195, 569 11 Koclířov u Svitav, tel.,fax: 461 543 164,6; mobil: 731 598 752; e-mail: fatima@iol.cz nebo recepce@tiscali.cz ; URL: www.cm-fatima.cz

Číhošť

„Zde ve svatostánku je náš Spasitel“

Smírné pobožnosti v Číhošti:

13. 6., 11. 7., 8. 8.

Program: 8.30 Svatý růženec; 9.15 Mše svatá; 10.15 Výstav NSO – soukromá adorace; 12.45 Společná adorace; 13.30 Aktuální rozhovor; 15.30 Ukončení

Příležitost ke svátosti smíření.

Vlaková stanice Leština u Světlé n. Sázavou (vzdálená 6 km), na trati Kolín – Havlíčkův Brod.

Informace: Římskokatolická farma, Číhošť č. 1, tel.: 569 432 782, e-mail: cihost@seznam.cz

Hoješín

Noční adorace v roce 2009 v Hoješíně: 5. – 6. 6., 3. – 4. 7., 7. – 8. 8., 4. – 5. 9., 2. – 3. 10., 6. – 7. 11., 11. – 12. 12.

Kontakt: Školské sestry Hoješín, S. Terezie – tel: 469 676 181, mobil: 723 180 121

Slatiňany

Kněží chrudimského vikariátu a Školské sestry OSF Slatiňany si vás dovoluji srdečně pozvat na Modlitby za kněžská a řeholní povolání, které se konají každou 2. sobotu v klášterní

kapli, Nádražní ul. č. 153 (asi 200 m od nádraží)

Termíny v roce 2009: 13. 6., 11. 7., 8. 8., 12. 9., 10. 10., 14. 11., 12. 12

Program:

9.30 modlitba sv. růžence; 10.00 Mše sv.; 10.45 Adorace; 11.15 občerstvení; 11.45 Křížová cesta

Želiv

Duchovní obnovy v první sobotu

Termín: 6. 6. 2009,

Program:

15.00 zahájení; 15.10 přednáška; 16.00 Loretánské litanie; 16.20 adorace Nejsvětější svátosti (možnost svátosti smíření); 17.30 modlitba svatého růžence; 18.00 pontifikální mše sv.

6. 6. 2009 Host: P. Marian Červený, OPraem., Most pri Bratislave

Dům setkání Alberice

Rekreační a školící zařízení křesťanského občanského sdružení YMCA Setkání nabízí:

Posvátný kruh kříže

12. - 14. 6. 2009

Další ze série víkendů zaměřených na spiritualitu muže. Volně navazuje na předchozí témata. Je inspirován knížkou františkána Richarda Rohra: Všechno má své místo - dar kontemplativní modlitby.

Letní tábory rodin

1. turnus: 18. - 25. 7. 2009

3. turnus: 1. - 8. 8. 2009

Dovolená rodin v Krkonoších je příležitostí prožít zajímavý týden se svojí rodinou v příjemném prostředí křesťanského společenství a krásné horské přírody, s vynikajícími podmínkami pro turistiku a letní sporty. Program bude částečně volný, individuální nebo skupinový podle vlastní volby a částečně prokládaný společnými hrami a soutěжами, výlety a dobrodružnými „expedicemi“ za poznáním a vším co dokážeme společně připravit. Podobně jako loni vám nabídneme na 1. turnusu také možnost krátkých přednášek a poradenství na téma rodinných vztahů. Tvůrčivé dílny povedou zkušené a osvědčené vedoucí.

Blíže informace a přihlášky i na jiné akce najdete na www.setkani.org nebo u M.Vyleřala: ymca@setkani.org, tel: 731 625 615.

Kolín

Dům Jezuitů v Kolíně nabízí duchovní cvičení v tyto termíny:

8. 6. – 12. 6. Duchovní obnova pro všechny, vede P. Josef Tichý, SJ;
17. 6. – 20. 6. Duchovní obnova s Pan-nou Marií, vede P. Josef Hladiš, SJ

Pokoje pro 1 osobu s vlastním sociálním zařízením. Cena 350,-Kč/den včetně stravy.

Kontakt: Dům Jezuitů, Kut-nohorská 26, 280 02, Kolín; tel. 731 182 112, 605 760 307; e-mail: exercicio.kolin@seznam.cz

Pro děti

KMC Sedmikráska**Pravidelný program**

Zveme maminky na MD s dětmi na úterní Malovánky či Zpívánky (pro děti), středeční Výtvarnou dílnu či Keramiku (pro maminky) a čtvrteční Cvičení rodičů s dětmi. Těšíme se na nové tváře!

Výlet s poutí

Letos se již posedmé vydáme na výlet s poutí. Pojedeme ve středu 3. 6. 2009 do Neratova. Odjíždíme v 9.00 hodin od MŠ Mateřídouška v Hradební ulici, kam se také asi v 16.00 hodin vrátíme.

Nahlédněte do Sedmikrásky

Ve středu 3. 6. pořádá ZŠ a MŠ Jana Pavla II. Den otevřených dveří spojený s prohlídkou rekonstruovaného sklepení. Vzhledem k tomu, že do tohoto sklepení se vstupuje dveřmi hned vedle našeho centra, rozhodli jsme se pozvat všechny návštěvníky i k nám. Těšíme se na vás kdykoliv v době od 9.00 do 12.00 hodin a od 14.00 do 17.00 hodin.

Táta dneska frčí 2009

Síť mateřských center do třetího ročníku této kampaně vstupuje ve spolupráci s Ligou otevřených mužů. Kampaň bude probíhat od 6. do 21. 6. 2009. Podoba průběhu aktivit je v kompetenci jednotlivých MC. Před-sedkyně KMC Ludmila Valešová navrhla uspořádání volejbalového turnaje smíšených družstev z mateřských center z Hradce Králové a okolí. Akce by se měla uskutečnit v neděli 14. 6. pravděpodobně na hřišti ProstorPro nebo v Orlovně. Více ke kampani na www.materska-centra.cz.

Festival sociálních služeb Po-znejme se navzájem

Zábavu i poučení nabízí netradiční akce, která se koná ve čtvrtek 18. 6. 2009 od 10 do 17 hodin v Jiráskových sadech a v prostorách Informačního centra Skupiny ČEZ na jezu Hučák v Hradci Králové. Na akci se představí 32 organizací poskytujících sociální služby rodinám s dětmi, seniorům, zdravotně postiženým či osobám v tíživé životní situaci v Hradci Králové. Připraven je bohatý program pro všechny generace. Více k akci naleznete na www.ops.cz v sekci Komunitní plánování sociálních služeb.

Letní dovolená s KMC

V termínu 8. až 15. 8. 2009 pořádáme letní dovolenou pro rodiny s dětmi v areálu chaty Horalka ve Sněžném v Orlických horách. Ubytování bude zajištěno v samostatné budově Sněžka, kterou obsadí jen KMC. V areálu najdete venkovní bazén, tělocvičnu, dětské hřiště, víceúčelové hřiště a hřiště na míčové hry, venkovní ohniště. Na dovolenou je třeba se přihlásit co nejdříve, přihláška je k dispozici v centru a na webu. **Informace:** Mgr. Ludmila Valešová, mobil: 775 989 270, telefon: 495 512 901, e-mail: sedmikraska-hk@volny.cz, web: www.sedmikraska.wz.cz

Pro mládež

Prázdniny na Vesmíru

DCŽM Vesmír má během letních prázdnin pro mládež „STÁLE OTE-VŘENO“. Zveme ke společné přípravě programu: hry, sport, diskuse, „témátka“, filmy, chvíle ztišení, modlitby, práce atd. Během prázdnin proběhnou minimálně dva koncerty.
12. - 15. 8. Putování do Králík na diecézní pout
16. - 22. 8. Taneční týden
23. - 28. 8. Sportovní týden
28. - 30. 8. Přípravný víkend na návštěvu Sv. otce

S sebou: spacák, přezůvky, a cca 150Kč/den. Prosíme, hlase se předem na tel.: 494 663 140 nebo na e-mail: dczm.vesmir@atlas.cz. Bližší informace na www.vesmir.signaly.cz.

Letní putování mládeže – Králíky 2009

Hora Matky Boží u Králík se stane cílovou stanicí pro všechny mladé lidi směřující na Diecézní pouť, která

se uskuteční v sobotu 15. 8. 2009. Z diecéze se připravuje několik různých náročných tras (pěší, cyklo). Již nyní je možné se zapojit do přípravy ve spolupráci se svým vikariátním zástupcem a kaplanem pro mládež. Více informací získáte u svých vikariátních kaplanů, zástupců, na DCM nebo www.diecezehl.cz.

Mezinárodní výměna mládeže

Chceš poznat kulturu ostatních národů? Chceš zjistit, jak jsi na tom s jazykem? Dozvědět se něco o svobodě národů i osobní? Neváhej, pojed s námi od 8. do 22. 7. 2009 na setkání čtyř národů, čeká tě bohatý program. Účastní se: Česká republika, Německo, Španělsko, Litva. Téma: „Čas svobody“ - „Zeit der freiheit“. **Místo setkání:** Německo - Naumburg. Cena: 125 EURO + pojištění. Jazyk setkání: angličtina, ale také němčina. **Přihlášky a informace:** sodomkova@diecezezhk.cz, tel.: 731 604 714.

Pro seniory

Biskupství královéhradecké – Diecézní centrum pro seniory pořádá:

1. 13. 6. 2009 – V. jubilejní diecézní setkání seniorů a jejich přátel v Hradci Králové v Novém Adalbertinu
2. 29. 7. 2009 – cestu za křesťanskou historií a krásou Čech (Tetín, Beroun, Sv. Jan pod Skalou, Levý Hradec); cena dopravy: 280 Kč/osobu
3. 8. – 15. 8. 2009 – jubilejní pobyt pro prarodiče s vnoučaty „Prázdniny v Krkonoších“ – Marianum, Janské Lázně – II. turnus (historicky 10. pobyt)
4. 15. – 22. 8. 2009 – pobyt pro prarodiče s vnoučaty a třígenerační pobyt (pro prarodiče, rodiče a děti) „Prázdniny v Krkonoších“ – III. turnus – Marianum, Janské Lázně

Informace a přihlášky:

Biskupství královéhradecké – Diecézní centrum pro seniory, Velké náměstí 35, 500 01 Hradec Králové, Tel.: 495 063 661, 737 215 328; e-mail: dcz@diecezezhk.cz, <http://seniori.diecezezhk.cz>

Proglas

Proglas je možné v královéhradecké diecézi naladit na frekvencích 93,3 FM z Pradědu nebo 97,9 FM z Ještědu. Vysílání rádia můžete najít také v nabídce kabelových společností po celém území naší vlasti, naladit prostřednictvím Internetu nebo skrze satelit. Informace najdete na www.proglas.cz. Jestliže máte zájem dostávat zdarma podrobný program vysílání Proglasu přímo do vaší e-mailové schránky, stačí o něj požádat na adrese redakce@proglas.cz.

Kanonické právo v životě církve v červnu. Dne 1. 6. poho-voříme o právu trestním a procesním. Dozvíme se co je to exko-munikace, suspenze a interdiť. Objasníme význam procesního práva jako nástroje k řešení sporů. 8. 6. vysíláme poslední, třicátý šestý díl cyklu. Autor pořadu, P. Mgr. Libor Boteť, Th.D., odpovídá na některé z dotazů posluchačů. Zjistíme například, zda se on sám chtěl původně stát právníkem, a jaká je pracovní náplň viceoficiála církevního soudu. Dále P. Boteť objasní, na kterých univerzitách je možno získat doktorát práv. Pozornost věnuje také zpovědnímu tajemství a závaznosti papežských encyklik. Vzdělávací cyklus s redaktorem Antonínem Žolnerčíkem a P. Li-borem Botkem vysíláme v pondělí od 16.00 a v repríze v neděli v 10.30 hodin. **Barvínek** v červnu - 2. 6. zní téma magazínu pro děti a mládež Vrať se! S Michalem Vejlupekem hovoříme o tom, jak se hází bumerangem. 9. 6. patří Velkému finále 2. Jak probíhalo druhé finále naší dlouhodobé soutěže Proglasu, si můžete po-slechnout ze záznamu. Do riskování po telefonu se 16. 6. mohou zapojit všichni ti, kteří chtějí prověřit své znalosti z nejrozdílnějších oborů. 20. 6. se vydáme na procházku Římem spolu s o. Františkem Koutným, vicerektorem české koleje Nepomucenum. V červnovém magazínu s datem 23. 6. představíme CD „Kampak běžíš, ježku?“ Petra Skoumala, s astrofyzikem Honzou Janíkem navštívíme Mars a Venuši, podíváme se na další ze sta českých „nej“ a zjistíme, jak se správně hrají kuličky. Dne 30. 6. končí Rok sv. Pavla a tak se ohlédneme za soutěžími pro děti a mládež, které v roce apoštola národů probíhaly. Barvínek naladíte každé úterý od 16.00 a reprízu v sobotu od 9.30 hodin. **Magdazín**. V prvním červnovém magazínu nejen pro ženy s datem 3. 6. navštívíme Kunštát, městečko severně od Brna proslavené tamější kerami-kou. 10. 6. zavítají k mikrofonu Magdy Hauserové manželé Jan-dovi, lektori Manželských setkání, kteří hovoří na téma sebevě-domí. 24. 6. se s cestovatelem a fotografem Lumírem Sochorcem opět vypravíme do dalekého Orientu. Magdazín vysíláme vždy ve středu od 9.30 hodin a v repríze v sobotu od 22.10 hodin. Téma relace „Všimli jsme si“ v červnu zní Domácí finance v době krize. O tom, jak se vyvarovat dopadů hospodářské krize, se dozvíte více v čtyřdílném cyklu každý pátek od 16.00 hodin a v repríze v so-botu od 11.00 hodin. První díl vysíláme 5. 6. Přípravuje redaktor olomouckého studia Radim, Marek Chvátal.

Život neobyčejně obyčejného řeholníka. S Jakubem Švandou, jedním z bratří českobudějovické komunity Salesiánů Dona Bosca, hovoříme v neděli 7. června od 17.00 hodin o jeho cestě ke křesťanské víře a rozhodnutí vydat se vstříc Bohu ve službě mladým lidem. Zachytíte v rámci cyklu **Křesťan a svět**, při-pravuje Petr Pospíšil. Úzkokolejná železniční trať Třemešná ve Slezsku – Osoblaha. Pořad o atraktivní železniční trati z roku 1898, spojený s jízdou parním vláčkem, který vypadá jako hračka na kolečkách, připravuje ostravský redaktor Antonín Žolnerčík. K mikrofonu si pozve zástupce provozovatele trati, starostu obce Bohušov, Roberta Schaffartzika a také starostu obce Liptaň, Františka Tománka. S vláčkem se po rozhlasových vlnách zastaví-me v Liptáni, která se může pochlubit nejen obrovským poutním kostelem Panny Marie, ale také farní budovou sloužící v době totality jako tajné exerciční středisko. Nabízíme k poslechu ve čtvrtek 18. června od 22.00 hodin.

Karmelitánská knihkupectví

Valdštejnovo nám. 8, Jičín, tel.: 493 721 967

Velké nám. 36, Hradec Králové tel.: 495

063 173, e-mail: hradec@kna.cz

Vám nabízí knihy:

Wilhelm Hünermann

Mnich mezi vlky

Život sv. Jana Kapistrána, apoštola Evropy

Román seznamuje čtenáře s pozoruhodnou a dnes již téměř zapomenutou osobností svatého Jana Kapistrána (1386–1456), oblíbeného lidového kazatele, který oplýval i darem uzdravovat nemocné. Pro českého čtenáře je jistě zajímavým faktem, že tento františkán působil také krátce v Čechách a na Moravě a je patronem města Brna. Tato moravská metropole je také místem, kde Kapistrán založil první klášter františkánů-observantů na území českých zemí. Vstup do Prahy mu ovšem, z obavy před jeho kazatelským uměním, zakázal samotný Jiří z Poděbrad. Poté působil ještě nějaký čas na severu Čech. S osobou Jana Kapistrána je spojováno i slavné vítězství nad Turky v bitvě u Bělehradu z roku 1456.

Váz., 232 s., 239 Kč

Knihkupectví Paulínky

Jungmannovo nám. 18

110 00 Praha 1

Tel./fax: 224 818 757

Online knihkupectví: www.paulinky.cz

knihkupectvi@paulinky.cz

objednavky@paulinky.cz

Vám nabízí knihy:

Vedení Duchem svatým

Charles Journet

Kázání kardinála Journeta, z nichž je kniha sestavena, mluví přímo k podstatě věci. Vedou totiž naši pozornost k základním pravdám křesťanské existence: k božským ctnostem, darům Du-cha svatého a přebývání Trojice v duši věřícího. Tak jak v evan-geliu zaznívá jedna z nejkrásnějších definic křesťanské bytosti: „Nebo nevíte, že vaše tělo je chrámem Ducha svatého, který ve vás bydlí?“ (1 Kor 6,19).

Aby však mohlo v hlubinách člověka vibrovat jedinečné a ne-opakovatelné znamení, musí se ztišit hlasy a lomoz pocházející zvenčí i z něho samého. Ztišení a mlčení duše se pak promění ve chválu a uctívání...

Brož., 104 s., 109 Kč

Diáře s liturgickým kalendářem na rok 2010

Velký diář (formát A5) v pevné vazbě modré a zelené barvy se zlatou ražbou. Každý den roku 2010 bude doprovázet myšlenka církevních otců z denní modlitby církve. Nadále zůstávají uvede-ny církevní i občanské svátky, odkaz na liturgické texty a breviář, antifona k žalmu. Diář obsahuje úmysl apoštolátu modlitby. **Pevná vazba, 408 s., předpokládaná cena 200 Kč. Při objed-návce do konce června sleva 15%.**

Kapesní diář ve dvou verzích. Obě obsahují diář s občanským i liturgickým kalendářem, odkaz na liturgická čtení, breviář a an-tifonu k žalmům. První verze obsahuje vybrané citáty z evangelia či nedělní liturgie. Ve druhé verzi je tento prostor ponechán na poznámky.

Měkká vazba s plastovými deskami, 144 s., předpokládaná cena 80 Kč.

Tv Noe

Programové tipy

NOEparáda (28. díl)

NOEparáda nabízí kvalitní videoklipy z křesťanské produkce, kterým můžete posílat své hlasy a soutěžit o zajímavé ceny. Svůj hlas vybranému klipu můžete posílat na tel. číslo (+420) 733 676 767 a nebo přes webové stránky televize Noe www.tvnoe.cz a nebo prostřednictvím mailu noeparada@tvnoe.cz. Dívejte se každé pondělí do prázdnin v 17.00.

Klub Valdocco

Valdocco je název místa, kde Don Bosco zřídil první oratoř. Salesiáni a salesianští spolupracovníci z Havířova se nechali tímto jménem inspirovat a zřídili stejnojmenný klub mládeže. Takže pokud vás salesiánská tematika zajímá, rozhodně si snímek o klubu Valdocco nenechte ujít ve čtvrtek 4. 6. v 15.45.

Pro vita mundi (126): Pavel Tunák

Hostem Rev. Jaroslava Kratky je Pavel Tunák, bývalý politický vězeň. Po přečtení knihy dnes již nežijícího spisovatele a nositele Nobelovy ceny Alexandra Solženicina *Souostroví Gulag*, by mohla následovat psychická rekonvalescence. Hrůzostrašné výjevy vás pronásledují jako noční můra. Co teprve zažívat tyto hrůzy celých deset let, jako Pavel Tunák, jeden z mála ještě žijících bývalých vězňů sovětských gulagů. Byl odvečen NKVD ještě před skončením války. Jeho strastiplná pouť vedla až na Kamčatku. První část na obrazovkách televize Noe v úterý 2. 6. v 18.45.

Misijní magazín: Zambie

33. Misijní magazín s názvem „Zambie 2“ je pokračováním zajímavého setkání s hosty P. Leošem Ryškou, SDB – ředitelem TV Noe, Filipem Breindlem – redaktorem Radia Proglas a P. Jiřím Šlégrem – národním ředitelem pro Papežskou misijní díla v Česku. Hosté představí život katechetů, seminaristů, kněží a dalších lidí. Popíše též místa v Zambii, kam přesně putuje pomoc Papežského misijního díla šíření víry a sv. Petra apoštola z naší vlasti. Povídání s účastníky misijní a reportážní cesty do Zambie 2. část v úterý 2. června ve 20.05.

Světlo pro Evropu

Nový pořad na obrazovkách televize Noe ve čtvrtek 4. 6. v 17.10 hod. Pořad jsme nazvali Světlo pro Evropu a tím světlem bychom měli být především my, křesťané. Zveme vás tedy, milí diváci, k tvořivé spolupráci s těmi, kteří nechtějí vykořenit Evropu z jejího křesťanského původu a nechat ji napospas vichrům novodobých trendů.

Kulatý stůl: Mezinárodní rok astronomie 2009

Beseda u kulatého stolu s předním českým astronomem a astrofyzikem Dr. Jiřím Grygarem v pátek 12. 6. ve 20.05 na obrazovkách televize Noe.

Vše pro Krále a pro moji Královnu

Sestra Marie Romero Meneses se narodila 13. ledna roku 1902 v Nikaragui, v Granadě. Už od dětství cítila v sobě silné lásku k bližním. Věnovala se dobročinnosti a solidaritě k druhým. Ve 27 letech složila věčné sliby Dcer Panny Marie Pomocnice a jako řeholnice začala vykonávat apoštolské aktivity. Působila jako učitelka, katecheta a asistentka žaček v internátní škole. Sestře Marii se v průběhu let, díky solidaritě rodin laiků a půjčkám z bank podařilo postavit Dům Panny Marie. Ten se hned stal sídlem sociální pomoci naší kongregace a zároveň také jediným místem, na které se obraceli všichni lidé v nouzi.

Hudební kontrasty

Koncert flétnového souboru „Magistri“

Koncert se koná v **pátek 12. 6. 2009 v 17.00 hodin v kostele sv. Marka ve Stěžerách u Hradce Králové** v závěru celoročního metodického vzdělávacího kurzu v oboru komorní hry pro flétnový soubor. Zazní díla skladatelů 17.- 20. století: Jan Campanus Vodňanský, Marc Antonio Charpentier, Antonín Rejcha, Bedřich Smetana, Antonín Dvořák, Oldřich Flosman, Jiří Berkovec, Václav Felix a další. Pořádají Národní institut pro další vzdělávání, Hradec Králové a Kruh přátel umění evang. sv. Marka, o. s. ve Stěžerách.

Kruh přátel umění evangelisty sv. Marka je občanské sdružení, které se snaží pečovat o duchovní, historický a umělecký odkaz minulosti. Středem zájmu sdružení je oprava varhan v kostele sv. Marka ve Stěžerách u Hradce Králové, údržba interiéru a exteriéru v okolí kostela, sochy sv. Marka a dalších kulturních objektů v obci i blízkém okolí. Dlouhodobou vizí je dobrovolná pomoc jeho členů v programu obnovy vesnice. V budoucích letech by sdružení rádo navrhlo obec Stěžery do projektu soutěže „Vesnice roku....“. Globálnějším cílem pak je spolupodílet se aktivitami na Strategickém plánu kulturního rozvoje města Hradce Králové, zvyšovat tak kvalitu života na městském předměstí v oblasti nejen kulturního a životního prostředí, ale následně i v sociální a ekonomické sféře budoucích generací.

Cesta Josefa Toufara

Na Havlíčkovobrodsku byla v dubnu otevřena nová turistická trasa nesoucí jméno kněze Josefa Toufara. Stezka dlouhá 18,5 kilometru spojuje Leštinu nad Sázavou a Smrčnou. Vede samozřejmě také přes obec Čihošť známou především díky „čihošťskému zázraku“ a působení pátera Josefa Toufara. Zdejší kraj leží v porovnání s nedalekým Lipnickem či údolím Sázavy stranou hlavního zájmu turistů. Avšak tomu, kdo ocení nevtrlivý půvab kopcovité krajiny Českomoravské vrchoviny, může mnoho nabídnout. Jednou ze zajímavostí je bezesporu geografický střed České republiky. Ten se nachází právě na katastru obce Čihošť. Avšak důležitější než tato vlastivědná pozoruhodnost je bezmála šedesát let stará událost označovaná jako „čihošťský zázrak“. Během mše svaté o třetí neděli adventní roku 1949 se pohnul křížek na hlavním oltáři. Událost záhy nabyla publicity a tak byl v lednu 1950 místní duchovní správce, P. Josef Toufar, zatčen Státní bezpečností. Ta ho obvinila ze zinscenování falešného zázraku, páter Toufar byl krutě vyslýchán a následkům mučení nakonec podlehl dne 25. 2. 1950. Tyto pohnuté události připomíná od roku 1990 památník u kostela. Ať si „zázrak“ vykládáme jakkoliv, neměli bychom lhostejně přejít neuvěřitelnou zvláštností komunistického režimu při potlačování základních lidských práv, mezi něž svoboda vyznání bezesporu patří. Každou druhou sobotu v měsíci pořádá místní duchovní správa smírné pobožnosti. Začínají dopoledne v 8.30 modlitbou růžence, následuje mše svatá a adorace. **(lb)**

Liturgický oděv v proměnách staletí

Ve 14. a 15. století se začala evropská společnost výrazně proměňovat. Stále se prohlubující rozdíly mezi jednotlivými vrstvami pozdně středověké společnosti, ale také stupňující se rivalita mezi evropskými národy poznamenaly i Církev. Ta si během této doby prožila velké papežské schisma, definitivní rozkol s Východem, množství náboženských nepokojů a kritiky církevní hierarchie a přebujelé velkoleposti obřadů. Reformní snahy mezi kněžstvem a následně i v širokých vrstvách společnosti znovu upozornily na autentický duchovní život a ukázaly znovu na Písmo svaté.

6. Tridentský koncil a proměna bohoslužby

V několika desetiletích před svoláním slavného Tridentského koncilu byla již Evropa rušným bitevním polem. Zdaleka však nelze mít na mysli pouze nekonečné válečné různice, mnohem důležitější boje se totiž odehrávaly v rovině duchovní a s jejich důsledky se setkáváme až dodnes. Již bylo naznačeno, že středověk a zvláště pozdní si liboval ve vnější nádhře liturgických obřadů, které vycházely vstříc širokým lidovým vrstvám. Venkovský člověk odríznutý od jakéhokoliv vzdělání se setkával s kulturou vlastně pouze v kostele, kde získával rovněž alespoň základní náboženské povědomí. S radostnou zvěstí Kristova evangelia se však setkával již pouze zprostředkovaně, jednak proto, že neuměl číst a také že nerozuměl latinsky. Výzdoba kostela, hudební doprovod při slavnostech, kázání, ale především samotné skvostné obřady však jeho mysl upoutávaly. Za nejdůležitější okamžik bohoslužby považovali pozdvihování, ve kterém se sjednotili všichni přítomní pohledem na konsekrovanou hostii. Přijímání eucharistie však už bylo spíše nedostiznou metou, vše směřovalo k tomu eucharistii *vidět*. Reformní hnutí znovu upozornilo na význam Pisma svatého – *slyšet ho* – a podrobilo zdrcující kritice nejen výstřelky soudobé zbožnosti (někdy plné strachu a tudíž pověrečné), obřadnictví, ale v konečném důsledku i podstatu eucharistické úcty a ostatních svátostí. Tak zjednodušeně řečeno bylo *proti* sobě dějinnými okolnostmi postaveno to, co ale nelze od sebe oddělit (!), tj. eucharistie a Písmo svaté. Nastupující renesanční citění znechucené nekonečnými náboženskými půtkami postavilo do pomyslného středu světa člověka, nikoliv Boha, a ten s rostoucím vzděláním získával také stále větší sebevědomí.

Prvotní okouzlení reformními snahami realizovanými v Německu Martinem Lutherem a jeho následovníky bylo brzy to tam. Způsobila to především politická situace v Evropě, kde uplatňování reformních praktik se stalo novou a vítanou politickou zbraní. Z extrému do nového extrému. Našli se však lidé, kteří se nedali spoutat politickým aspektem reformace, kteří začali naléhat na papeže, aby nahradil reformaci pravou reformou. Sítil tlak ke svolání koncilu, který by nesměřoval pouze k otázkám církevní disciplíny, ale i k vyjasnění a novému formulování věroučných zásad. Tak byl nakonec svolán na naléhání císaře Karla V. papežem Pavlem III. koncil do Tridentu v dnešní severní Itálii. Koncil přes silné politické tlaky projednal ve třech etapách zásadní věroučné otázky, upřesnil v dogmatické rovině formulace týkající se Pisma svatého a tradice, nauce o dědičném hříchu apod. Výrazným způsobem ovlivnili koncil učení teologové z řad nového mladého řádu – Tovaryšstva Ježíšova. Např. blahoslavený Petr Faber, jeden z prvních druhů sv. Ignáce z Loyoly upozorňoval na význam smyslového kultu, kritizovaného reformátory: „*Ti, kteří nepřijímají vůbec žádný vnější kult, postrádají smysl pro Kristovo lidství a zanedbávají onu svatost, která se týká našich těl a našeho masa.*“

Vnější obřad a jeho nádhra podněcuje k meditaci o božských věcech

Vyložit pravé učení o eucharistii bylo jednou z nejnaléhavějších záležitostí koncilu. Byla znovu definována Kristova skutečná přítomnost (1551), kterou popírali reformátoři Zwingli a Kalvín. Na 22. zasedání (1562) byl vyhlášen dekret o Oběti mše svaté – zpřítomnění kalvárské oběti Ježíše Krista a smírné oběti za živé i mrtvé. „*Lidská přirozenost už je taková, že bez vnější opory se nemůže lehce pozvednout k meditaci o božských věcech, proto Církev, jako laskavá matka, ustanovila určité obřady; a sice, aby se něco říkalo nahlas a něco potichu, stejně tak použila bohoslužebné obřady bohaté na tajemství, jako jsou žehnání, světla, kadidlo, roucha a mnohé jiné podobné věci podle apoštolských nařízení a tradice.*“ Nádhra vyjádřená lidskými prostředky má v liturgii hluboký význam, byť se člověk neuměle snaží o vystihnutí mnohem větší krásy Boha, který přebývá v ustavičném světle. „*Kdyby totiž všechno co představuje božské osoby a skutečnosti nebylo obklopeno nejvyšší nádhrou, snadno by byli lidé nakloněni k tomu, aby pohrdali jakoukoli posvátnou věcí.*“ (Petr Faber). Na závěrečném 25. zasedání koncilu (1563) bylo diskutováno téma úcty ke světcům, jejich relikviím a o úloze posvátných obrazů v křesťanské bohoslužbě.

Uskutečňování závěrů Tridentského koncilu

V roce 1566 byl zvolen nový papež. Stal se jím dominikán Michael Ghislieri, který přijal jméno Pius V. Reformní zásahy koncilu týkající se katolické věrouky a bohoslužby završil vydáním katechismu (1566) a bohoslužebných knih: breviáře (1568) a římského misálu (1570). Ten odstranil mnoho liturgických zlořádů a dal bohoslužbě opět její univerzální (katolický) rozměr, protože ji znovu sjednotil a v této podobě byla závazně slavena po následující staletí v celém světě. Misál také závazně stanovil kánon pěti liturgických barev (bílé, červené, zelené, fialové a černé), včetně velmi podrobných pravidel pro jejich používání.

Důležitou úlohu v uskutečňování reformy Tridentského koncilu sehrál kardinál sv. Karel Boromejský (1538-1584). V roce 1577 uveřejnil pro svou milánskou arcidiecézi *Instructiões fabricae et suppellectilis ecclesiasticae*, soubor praktických pokynů a předpisů pro konání bohoslužeb a zvláště se týkající podoby chrámových staveb a jejich vnitřního zařízení, včetně předpisů týkajících se podoby bohoslužebných oděvů. Dílo bylo opakovaně vydáváno v následujících staletích, jak v původní latinské verzi, tak i v překladech. Předpisy závazné původně pouze pro milánskou diecézi tak byly nakonec uplatňovány v celém katolickém světě. Nespornou zajímavostí předpisů je i skutečnost, v níž Karel Boromejský nezapřel praktického ducha, napsal totiž i praktické návody pro uložení a následnou péči, a to nejen pro paramenta! „*Kasule ukládáme do velkých*

vysouvacích zásuvek vyložených zvláštním papírem a přikládáme k nim suché plátky růží, květů levandule nebo podobných rostlin. Každá kasule by měla být uložena společně se svou štólou a manipulem a pokud to obsah zásuvek umožňuje i s dalšími součástmi stejného druhu (stejně soupravy). Každé roucho ať je uloženo dobře vyrovnané a bez záhybů, stejně tak dalmatiky... Na ně se pak pro zajištění větší čistoty dá ještě další papír. Paramenta ze zlatých či stříbrných látek, stejně jako roucha zdobená zlatem či stříbrem v reliéfu, ať jsou mezi sebou proložena lněnou tkaninou a to takovým způsobem, aby se tyto ozdoby vzájemně nedotýkaly. Pluviály a zvláště ty ze zlatých či stříbrných látek ukládáme do velkých skříní nebo je ukládáme společně s dalšími rouchy, ale vždy tak, aby se nepomačkaly. Mezi jednotlivými rouchy ať je vždy vložena lněná látka. Pokud se tato roucha přenáší ze skříně, ať jsou vždy položena na čistý ubrus a pokud se musí nějaký čas nechat mimo skříně, musí být dobře přikryta. Roucha, která se používají zřídka, se musí pravidelně větrat, pokud je horké počasí, aby neplesnivěla a nevydávala zatuchlý zápach... Nikdy se však roucha nedávají na přímé slunce...”

V německých zemích se liturgické reformy začaly prosazovat nejdříve v Bavorsku. Řezeňský generální vikář a horlivý propagátor reformy Jacob Müller vydal v roce 1591 své dílo *Ornatus ecclesiasticus* doplněné množstvím ilustrativních dřevorytů, ve kterém hojně čerpá z předpisů Karla Boromejského. Velká část knihy se věnuje paramentům a jejich úloze při obnovené katolické liturgii, např. podobě nově zavedeného pláštíku na ciborium a vela na kalich, v předpisech pro kněžský ornát předpisuje kniha vhodnost užití jednoho druhu tkaniny i pro všechny doplňky, včetně antependia, pluviálu a dalmatik, pokud možno ze zlatých, stříbrných či hedvábných látek. Chudší kostely mohou mít paramenta z látek polohedvábných, ale tkaniny vlněné a lněné jsou vhodné pouze jako podšívky. Soubor bohoslužebných rouch v příslušných liturgických barvách podle „římského způsobu“ obdržel v roce 1595 darem provinciál jezuitského řádu v Německu svatý Petr Kanisius (1521-1597) od wittelsbašského vévody Viléma V. Dochované kasule jsou dnes uctívány i jako relikvie – červená, fialová a černá v Kolíně nad Rýnem a zelená v Mnichově. Roucha jsou ušita z jemného lesklého hedvábného taftu italského původu, vyztužena hrubým škrobeným plátnem aby držela tvar a zdobená pouze našitými tenkými hedvábnými bortami, které na přední straně vymezují kříž tvaru „T“ a na zádech tzv. kolumnu, tj. tři pruhy. Kasule nejsou ještě v ramenou výrazně vystřižena, což je typické až pro zdobená roucha doby barokní a rokokové. I rozměry jsou větší: 128 cm na délku a 68 cm na šířku. Jezuitský řád sehrál v zavedení římského ritu velkou úlohu. Kasule římského střihu se koneckonců stala také ne-

dílným atributem při zobrazování jejich zakladatele sv. Ignáce z Loyoly, zatímco další jezuita sv. František Xaverský začal být zobrazován v chórovém odění – s klerikou, řasnatou krajkovou rochetou a spuštěnou štólou ke kázání.

Kasule sv. Karla Boromejského, Itálie, 1581. – Reggio Emilia, katedrála Santa Maria Assunta

na šířku (sic!), 4 lokte na výšku (1,72m), rukávy u ramen 1 loket (0,43m) široké, dopředu zúžené a 1,5 lokte dlouhé (0,65m). Neujala se pochopitelně přílišná šířka, ale kladl se důraz na bohaté řasení alby a možnost podkasání (úpravu délky) cingulem. Synoda pražská (1605) určila rozměry alby následovně – délka i šířka při okraji 3 české lokte (1,8m), alba musí připouštět podkasání a bohatší úpravu záhybů (min. šířka 1,5-1,6m).

V českých zemích prosazovala reformní zásady koncilu v liturgické oblasti pražská synoda svolaná arcibiskupem Zbyňkem Berkou z Dubé, jejíž Statuta (z roku 1605) jsou velmi ovlivněna předpisy Karla Boromejského, závěry synody opakují i ostatní biskupská vyhlášení v dané oblasti až do sklonku 18. století. Rouch má mít každý farní kostel v předepsaných barvách v dostatečném množství, rozdělená na všední a sváteční a uložena ve zvláštní k tomu určené skříně v sakristii se všemi náležitostmi. Kasule ozdobená křížem, dlouhá dva české lokte (1,2m) má být podšita tenkým hedvábím, štola a manipul mají mít tři kříže apod. Kněz musí být oděn tak, aby byl od laiků vždy poznán, v černém taláru, s viditelnou tonzurou, biretem a v prosté obuvi, aby byl vždy připraven pracovat na vinici Páně pro spásu duší jemu svěřených.

Radek Martinek
Autor je knězem a historikem umění

Domenico Fiasella, Smrt blahoslaveného Avellina, 1631, Janov, San Siro

